

ПОЛИТИКИН

3

динара

БРОЈ

1167

ЗАБАВНИК

10. V 1974. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ГОДИНА XXXV

КОМПЛЕТАН
СТРИП
ТИМ
ТАЈЛЕР

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

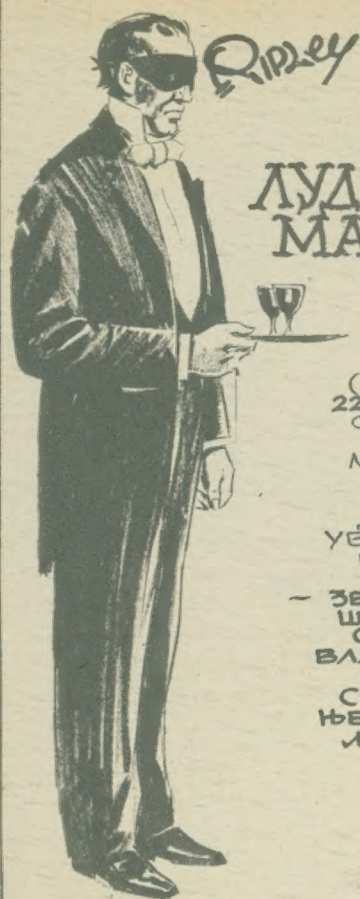
БЕОГРАДСКА
БАНКА

КАЛПСО

БАРЕА
ИВО, ИДЕМ
И ЈА С ВАМА
КАО ТРИДЕ-
СЕТ ЧЕТВРТИ
РОБИН-
ЗОН!

ЦИНОВСКИ КОНКУРС*

СВАКИ УЧЕСНИК ДОБИЈА! 1001 НАГРА-
ДА! 33 ГЛАВНЕ - КО ЋЕ БИТИ МОРНАР НА „CALYPSU“?

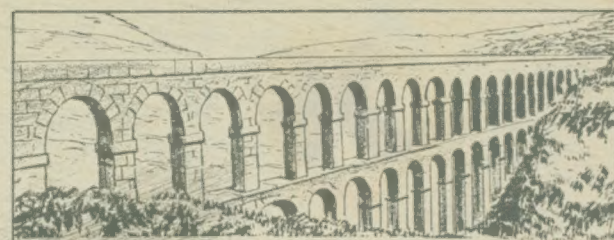
ЛУДВИК МАЈЕР

ГЛАВНИ
КОМОРНИК
БАВАРСКОГ
КРАЉА
ЛУДВИГА III
(1845-1921)
22 ГОДИНЕ
СЛУЖИО ЈЕ
СВОМ
МОНАРХУ
ТРИ
ОБРОКА
ДНЕВНО
УВЕК С
ЦРНОМ
МАСКОМ
— ЗБОГ ТОГА
ШТО
СЕ
ВЛАДАРУ
НИЈЕ
СВИЂАЛО
ЊЕГОВО
ЛИЦЕ.

72 ГОДИНЕ ЗА КИП

ВЕЛИКУ СТАТУУ БУДЕ
У БЛИЗИНИ КЈАТИНГА, У
КИНИ, ИСКЛЕСАНУ У ПЛА-
НИНИ, ИЗРАДИО ЈЕ ПОТ-
ПУНО САМ БУДИСТИЧКИ
КАЛУЂЕР ЈУАН КАН.
ЗА КЛЕСАЊЕ КИПА
ВИСОКОГ ПРЕКО
60 МЕТРА БИЛЕ СУ МУ
ПОТРЕБНЕ 72 ГОДИНЕ.

РИМСКИ

АКВАДУКТ

У ТАРАГОНИ (ШПАНИЈА)
ВИСОК 30 А ДУГАЧАК 147
МЕТРА САЗИДАН ЈЕ БЕЗ
ИКАКВОГ МАТЕРИЈАЛА ПА ИПАК
ВЕК ПРЕКО 1900 ГОДИНА
ОДОЛЕВА ЗУБУ ВРЕМЕНА.

НАБИТЕ
СУДИЈУ
С
ПЕРИКОМ.

ПЕРСИЈСКИ ПЕСНИК

ФИРДУСИ

(ОКО 940-1020)
КОМЕ ЈЕ БИЛО
ОБЕКАНО ДА ЋЕ
ЗА СВАКИ
НАПИСАНИ СТИХ
ДОБИТИ ПО ЗЛАТНИК,
РАДИО ЈЕ 35
ГОДИНА ДА БИ
ЗАВРШИО ПОЕМУ
ОД 60.000
СТИХОВА.
КАДА ЈЕ УМЕСТО
ЗЛАТОМ БИО
НАГРАЂЕН
СРЕБРОМ,
ФИРАУСИ ЈЕ ДАО
20.000
СРЕБРЊАКА
ЗА
ЈЕДНУ ЈЕДИНУ
ЧАШУ
ПИВА.

ИНСЕКТ

ИМА ВИШЕ
МИШИКА ОД ЧОВЕКА:
ЧОВЕК ИХ ИМА
МАЊЕ ОД 500
А ИНСЕКТИ
ВИШЕ ОД
4.000.

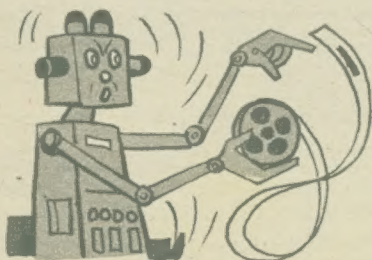
ПЕЧУРКУ

ТЕШКУ
9,5 КИЛОГРАМА
НАШАО ЈЕ
ЊОРЋ ОМИЦ
ИЗ СЛЕТИНГТОНА. (САД)

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● министарство за пензије у
Преторији (Трансвал) купило је
недавно нов рачунар. У почетку
апарат је одлично радио све док
једног дана није хтео ни да мак-
не. Позвани су стручњаци који

су открили да је застао код име-
на извесне Малколм — Смит. Ка-
ко рачунар није био програми-
ран да прави разлику између цр-
тнице и знака минус он је поку-
шао да одузме Смит-од Мал-
колм.

● недостатак радне снаге на
вео је прошле јесени једног фар-
мера из Балкхаузена у Немачкој
да да оглас у локалним новина-
ма у коме изнајмљује стабла с

јабукама. Сваки купац имао је
право да одабере своје дрво и
да кад год хоће бере с њега пло-
дове. На овај начин продао је
1200 стабала. Његов пример сле-
дили су и остали фармери.

● обућари у старом Риму имали
су неку врсту норме: један пар
ципела израђивали су за пет и
по дана.

● Индијанци амазонских пра-
шума употребљавају стреле које
су направљене од костију мајму-
на.

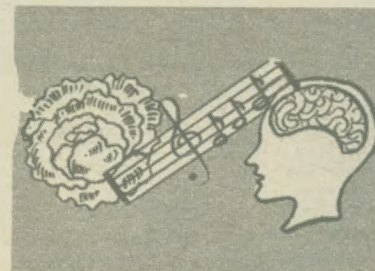
● позната немачка фабрика пи-
сањих машина „Олимпија“ недав-
но је пустила у продају нову, су-

пернечујну машину која је вео-
ма погодна за рад у редакција-
ма и установама где у једној ода-
ји куца истовремено више особа.

● професор Линдстрем са уни-
верзитета у Ослу, иначе заклет
вегетаријанац, бави се проуча-
вањем утицаја поврћа на људску
психу. Тако је недавно дошао до
закључка да зелена салата разви-

ја смисао за музику а крушка спо-
собност за логично размишљање;
шаргарепа и спанаћ чине човека
меланхоличним док кромпир де-
љује умирујуће.

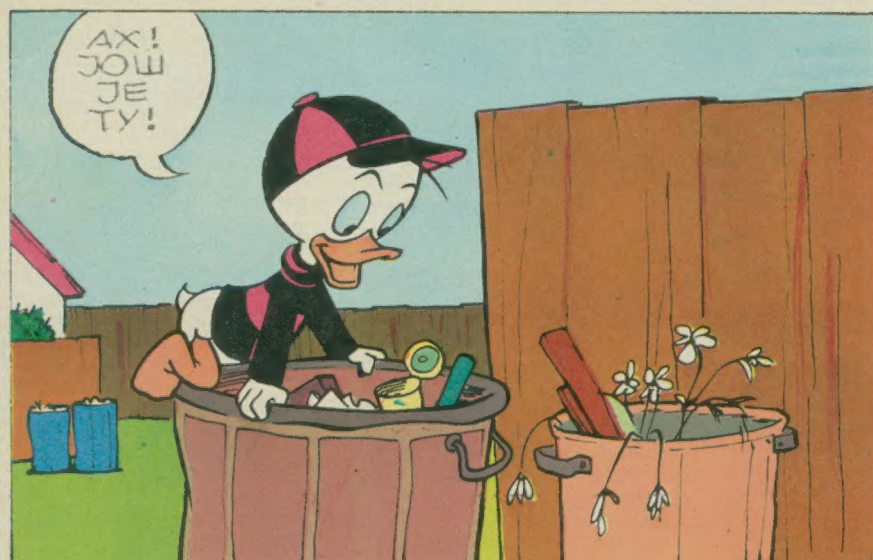
● амерички миш-скакач може
да скочи око три метра одржава-
јући при том равнотежу својим
танким и до 12 центиметара ду-
гачким репом.

● шеснаестог јуна 1846. године
у једном париском листу први
пут се појавила данас тако честа
напомена „наставиће се“. Тога да
на почело је објављивање првог
романа у наставцима.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Кад се те спарне летње вечери 1942. године путнички воз „ћира“ зауставио на готово пуштој ваљевској железничкој станици, међу приспелим путницима налазио се и деветнаестогодишњи партизански курир Милош Ђоралић — Миша. Испитивачки је гледао околу, да не погрешити пут за Осечину, кад примети како га један жандарм подозриво прати. Ако већ ту скрене на себе пажњу, помислио је, ништа од његовог задатка. А он ноћас мора препешачити тридесет и два километра до Осечине, а сутра ће у Лозницу где треба да саопшти наређење Покрајинског комитета Комунистичке партије за акције партизанских јединица у том делу Србије. Зато је одлучно, покушавајући чак и да звиждуће, скренуо у прву улицу лево. Ускоро је био сигуран да је на правом путу. Нико га није пратио.

Улица којом је ишао била је пуста и мрачна. Приближавао се мосту на Колубари, код „Пиваре“, кад одједном зачу наређење:

— Стани, момче! Исправе...

Миша је застao као укупан и пред њега су из мрака изрониле три сиве униформе. Два војника држала су пушке у рукама. Трећи је имао машинку. На главама им шајкаче. Патрола!

Стражар се брзо снашао, али метак који је испалио погодио је коња.

МОРАМ ПОБЕЂИТИ!

— Куда, младићу? — упита строго онај с машинком, крупан старији човек, сигурно вођа патроле.

Миша ништа не рече, само му пружи исправе.

— Одакле си?

— Из Београда.

— Па шта тражиш овде и то по ноћи?

ПОВЕШЋЕМО ГА У КОМАНДУ!

Младић сад претрну, али се није дао збунити. Извадио је из цепа згужвано писмо и пружио га вођи патроле објашњавајући да је од неког рођака из Лознице који га зове у госте. Одмориће се мало код њега од београдске гужве а треба и да учи јер га на јесен чекају тешки испити на факултету.

Вођа патроле му врати писмо и не погледавши га, „Верује ми“, помисли Миша па, мало окуражен, упита:

— А ко сте ви кад ме тако испитујете?!

Војници се насмејаше.

— Па баш кад питаш — поче вођа патроле — да ти и кажемо: ми смо из ваљевског добровољачког корпуса, а зову нас и „Љотићевци“! А ти?! Исправе су ти у реду, али да си кренуо рођаку у Лозницу — то ти другом причај! Поћи ћеш

— ИСПРАВЕ СУ ТИ У РЕДУ, АЛИ ДА СИ КРЕНУО РОЂАКУ У ЛОЗНИЦУ — ТО ТИ ДРУГОМ ПРИЧАЈ. ПОЛАЗИ СА НАМА!
— НАРЕДИО ЈЕ ДЕВЕТНАЕСТОГОДИШЊЕМ МИШИ НАЈСТАРИЈИ ИЗ ПАТРОЛЕ.

с нама — наредио је и гурнуо га кундаком.

На Мишино изненађење, нису га повели у Ваљево већ према кућама које су се назирале иза „Пиваре“. Корачали су брзо и кад су после десетак минута стигли до једне усамљене штале, вођа патроле позва једног од војника у страну.

— Нас двојица идемо да завршимо оно због чега смо и дошли, а ти — обрати се другом Љотићевцу — добро пази на овог. Чим завршимо посао, повешћемо га у команду, у Ваљево.

ПУЦАЊ У НОЋИ

Док је у сени на тавану штале чекао са стражаром да се врате она двојица из патроле, Миша је покушавао да прође неким начин да побегне. Стражар је седео на неколико метара од

њeга, није га ништа запиткивао. У тишини се чуло само како доле испод њих краве мирно преживају. Кад су му се очи навикле на мрак, Миша је кроз отвор на тавану приметио да се у штали налази и један коњ. Рзао је и ударао копитом нервозно по тлу.

Још му ништа није падало на памет. Време је пролазило. А онда, заглављен у коња, Миша одједном примети да није везан. Љотићевци су фашисти, размишљао је. Кад почну да га испитују, неће се лако извући јер никаквог рођака он у Лозници нема. Оно писмо сам ја написао. Тако су му другови рекли! Зато не сме пропустити ову прилику да побегне пре него што се она двојица врате.

Кад је видео како стражар мирно седи задубљен у своје мисли, није се више двоумио. Нагло је скочио према отвору на тавану, склизнуо низ њега и бацио

се на коња. Уплашен, коњ је јурнуо према вратима која је Миша одгурнуо рукама и они су излетели напоље. Али, стражар се брзо нашао. Метак који је испалио погодио је коња. Животиња се њиштећи пропела и Миша се срушио на земљу.

Стражар је одмах дотрчао и почео да искаљује свој бес на младићу.

— Хоћеш да бежиш, „црвени“?! — викао је и ударао га кундаком и ногама.

Пуцањ је пренуо сељак из оближњих кућа па су већ трчали да виде шта се то догађа код штале.

— Шта тражите овде, губите се! — дочекао их је разјарени Љотићевац. — Господин је сумњив, комуниста сигурно.

Пред упереном пушком сељаци су почели невољно да се повлаче у мрак.

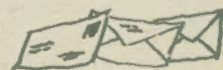
ЗАДАТАК ЈЕ ИЗВРШЕН

Миши се мутало у глави од удараца. Стражар му је наредио да се поново погне на таван и он је ту обрисао крв с лица па онда руке отро о сено. И тада је одједном испод себе напипао нешто тврдо. Чак! Пун цак брашна! Поново му је синила идеја, али требало је прво да провери шта ради стражар напољу. Дошуњао се до врата и видео га како

наслоњен на лествице припаљује цигарету. Затим се вратио до цака и поново га опипао. Мора да је тежак најмање тридесет килограма!

Рукама које су подрхтавале Миша је бешумно разгинуо сено са цака и подигао га обема рукама. Корак по корак примикао се вратима. Стражар је доле још пушио. Младићево срце убрзано је куцало. Само да не промаши. Заметаће му лествице, мора се мало померити улево. Лагано, да га стражар не чује! И тада се заједно с цакм бацио доле, на Љотићевца. Стражар је застењао и стропоштао се под тежином на земљу.

Кад се уверио да је стражар толико ошамућен да га не може гоити, Миша се дао у бег. Тумарао је по шумама целу ноћ, презао од сваког шума, избегавао села. Сутрадан се распитивао код чобана да ли је на добром путу. У Лозницу је стигао тек трећи дан, сав израњављен, гладан, исцрпљен. Али, ниједну поруку није заборавио. Задатак је извршен.

Данас Милош Ђоралић живи у Сарајеву као пензионисани мајор Југословенске народне армије.

Б. Протић

ЉУБАВНА ПРИЧА

Унапред да се зна: она није била лепотица већ само крхка девојчица, али први пут кад сам угледао њене плаве очи, оне су унеле необјашњиву топлину у моје срце.

Био је час математике, шести разред. Врата се отварају и у учионицу улази девојчица са две уредно уплетене кике и небоплавих очију. Нови ђак. Одмах после упознавања, ја сам јој као признати „освајач“ понудио да седне поред мене. Пристала је на моју радост.

У прво време ништа нисам покушавао. Прошло је месец дана и. Александра и ја постали смо веома блиски. Делили смо све: од гумице до ужине. Почео сам све чешће да је пратим до њене куће испред које смо разговарали о свему и свачему. Кад бих се вратио кући, размишљао сам о свакој изговореној речи док су њене топле очи биле присутне

свуда у мојој соби. Мало сам посветио пажње школи, и то се одмах одразило на мој успех. Осећао сам да Александра живи у мени и да не могу без ње.

БУДИ МОЈА!

У школи су почели да нас завитулавају, а ја — шта сам могао. Само сам бесно криво лице у претећу гримасу док је она равнодушно трептала својим дивним очима као да се све то на њу уопште не односи.

Време је брзо одмицало и ја сам одлучио да јој кажем све — да је лудо волим и да желим да буде моја. Док сам јој тог дана прилазио, ледени зној ми је обливао леђа.

— Александра — то сам прво изговорио једва, а онда је из мене потекла бујица нежних речи. Гледао сам је право у очи, а она је све време само

**Излетео сам из
болнице и не
скривајући сузе
плакао улицом.
Не, њој се ништа
не сме десити!**

— Зоране, што је ово страшно! Ја никад нећу умрети!

Зачуђено сам је погледао и промрљао нешто у стилу „немој да си луда“, и на томе се завршило. Те њене речи потпуно сам заборавио. Нешто ме је друго бринуло. Сваким даном Александра је била све блеђа, њене очи изгубиле су стари сјај. Мислио сам да је то од пре-

чела да мења боју лица које је правило чудне гримасе да би се неколико тренутака касније срушила на под. Из носа и уста текла јој је крв. Одмах су позвали хитну помоћ. Ја сам успео да поћем са њима. Уплашен у једном крају чекаонице, чуо сам лекара који је говорио наставнику:

— Обострано запаљење плућа. Стање је врло тешко.

НИКАД ВИШЕ

Тог тренутка нека мутна врућина ударила ми је у главу. Зурно сам празно у зидове и сузе су почеле да навиру. Излетео сам из болнице и не скривајући сузе зајецао. Говорио сам себи:

„Не, њој не сме ништа да се деси, поред мене. Не,

Узалуд је дурим

Дурим је због лица које објашњава све димаме
због носа разавијеног између прстију
дурим је због речи које теку кроз
ваших је ушима
предица или до краја светла и наћи речу на тиражи
дурим је због далеких ствари које личе на две одре
због људи који без чела и имена тираже уштом
због анонимних речи тиража дурим је
због мануфактурних тежак јавних паркова
дурим је због ове наше планете која ће можда
бити мина у раздвајањем небу
због осмеха у камену грчова засамах између две
дистике
када неко није било више велики камен за титице него
аеродром

моја љубав тира дурим је до зоре
дурим је због зоре због љубави због све због грчова
дурим је мада је то узалудније неголи дозивајући титицу
заувек слетели
сигурно је рекла: нека ме тиражи и види да ме нема
та жена са рукама деветица коју ваши
тоо деће засама не одржаваш сузе које дурим
узалуд узалуд узалуд
узалуд је дурим
јер ће се производити грчовица и нова
узалуд је дурим
јер жена црпа неће моћи да јој каже
узалуд је дурим
тии знаш вода тиратице али не каже ништа
узалуд је дурим
предица објашњивањем имену неће мице у песку.

Бранко Милоковић
(1934-1961)

Како живети без те крхке и уплашене девојчице — питам се и данас кад имам шеснаест година.

лукаво жмиркала. Кад сам завршио, њене мале руке су ухватиле моје и ја сам као хипнотисан пошао за њом.

Шетали смо пуним улицама, људи су нас гурали али ми смо ишли лагано и осећали се као да лебдимо. За нас није постојала стварност већ само свет пун маште, среће и љубави...

Дани су пролазили, били смо већ у осмом разреду и још смо се Александра и ја волели. Још смо седели у истој клупи и држали се за руке. Сад смо чешће одлазили заједно у биоскоп. Тако једном, док смо гледали „Љубавну причу“, у тренутку кад је главна јунакиња умирала, Александра ме је чврсто ухватила за руку и гласом пуним страха шапнула:

тераног учења за тестирање.

СТАЊЕ ЈЕ ТЕШКО

Једног дана није дошла у школу. Ни следећих неколико није је било. Кад сам је позвао телефоном, јавила се њена мајка.

— Александра има грип — рекла ми је љубазно. — Ускоро ће у школу. — И заиста, неколико дана касније она се вратила и све је опет било лепо. Поново смо били срећни. Ипак, осећао сам да је, мада седим са њом већ годинама у истом разреду, истој клупи, нисам упознао сасвим, један део ње остао је недокућив. А онда, за време једног часа Александра је изненада по

то је немогуће. Она се плаши...

Час математике. Тихо куцање и на вратима се појављује разредни старешина Анђелка Симоновић. Прво је нешто рекла нас гавнику а онда се окренула нама:

— Наша добра другарица Александра Војиновић — одвањало ми је у ушима — никад више неће бити међу нама...

Никад нисам тачно сазнао шта је одвукло Александру у смрт, али се и данас кад имам шеснаест година питам: како живети без те крхке и уплашене девојчице која је мене увек држала за руке.

Зоран Живановић, уеник
II разреда гимназије
Београд, Катанићева 16
(Хонорар: 250,00)

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н.ЛЕКИЋ

А.СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО
ПОВЕРЉИВО

Лорена и Орвил Розенгрин одавно су обећали свом двадесетогодишњем сину Џеку да ће све троје отићи на скијање у зимски спортски центар Аспен у Колораду ако он буде у року положио све испите. Џек је испите положио и родитељи су морали да испуне обећање. Изнајмили су авион којим је пилотирао искусни ас шездесет једногодишњи Џеферд Вилијамсон и четвртог јануара 1967. године, рано ујутру, полетели из Сан Франциска. Поред њих у авиону се налазио и Џеков пријатељ Чарлс Бад.

Једноличан пејзаж високих снегом покривених врхова Стеновитих планина изазивао је дремеж и разговор путника брзо је замро.

ПАЖЊА СВИМ АПАРАТИМА!

Негде пред подне авион је изненада улетео у безваздушни простор и пропао. Пилот је за тренутак изгубио контролу над авионом и то је било довољно да лаки апарат удари у облаком обавијен врх

седео је педесет шестогодишњи Оли Ларсен. Кренули су на свој уобичајени задатак, инспекцију електричних стубова.

Изненада, у слушалицама пилота зачу се глас:

— Пажња! Пажња свим апаратима!.. Двомоторац „цесна“ срушио се на врх Шерман. У авиону има рањених...

Пилот Гриноу притисну дугме

Мада је Роберт хеликоптер имао јак мотор и ротор са широким допацима што му је омогућавало да се одржи у разређеном ваздуху ипак није могао да се попне на висину већу од 4.500 метара. Зато је Роберт Гриноу користио узлазну ваздушну струју као што то чине једрилице.

Лет по снежној бури захтевао је од пилота не само вештину, већ и

ДРАМА У СТЕНОВИТИМ ПЛАНИНАМА

ДВА ПУТА У ТОКУ ЈЕДНОГ ЧАСА РОБЕРТ ГРИНОУ СПУСТИО СЕ ХЕЛИКОПТЕРОМ НА ЗАРАВАН НЕШТО ВЕЋУ ОД ПИНГ-ПОНГ СТОЛА

планине. Авион је поскочио, поново пао и зауставио се на неколико метара од ивице дубоког понора. Од силне ударца отпала су му оба крила с резервоарима и реп. Из дубоког снега вирио је само део трупа.

Напољу је беснела снежна бура која је на махове достигала јачину урагана а хладноћа је била ужасна — минус 32 степена. Упола онесвешћен и с рукама на командним палицама пилот Вилијамсон мрмљао је речи без везе. На седишту поред њега Џек — без свести. Лорени су биле сломљене кључна кост и лева рука а Чарлсу Бад ишчашено раме. Најбоље је прошао Орвил Розенгрин: био је само угруван. Јак мирис бензина повратио је пилота из шока: одмах је прекинуо све контакте и кад се уверио да нема мртвих почео је преко радија да шаље позиве за помоћ.

— Пали смо источно од Лидвила... У авиону има рањених... Његов позив први је ухватио капетан ДЦ-6 Едвард Кларк и уз помоћ једне радио-станице са земље успео је да приближно одреди место несреће. О томе је одмах обавестио ваздушну патролу државе Колорадо па је и сам кренуо у помоћ. На жалост, мада је изнад планинског врха кружио дуже од једног часа, није успео да примети остатке настрадалог авиона.

Није боље среће била ни посада два војна хеликоптера. Снажан ветар поигравао се њиховим апаратима тако да нису могли ни да се приближе месту несреће.

Ускоро је пала ноћ и спасиоци су морали да одустану од даљих покушаја. Петог јануара, у рану зору, мали хеликоптер са четири места Компаније за одржавање далековаода у Колораду, провукао се између оштрих врхова Стеновитих планина. Пилотирао је тридесет осмогодишњи Роберт Гриноу а поред њега

свог одашиљача и јави се:

— Овде хеликоптер три нуле Чарли. Удаљени смо око 13 километара од места несреће. Шта можемо да учинимо?

КАО НАД ВУЛКАНОМ

Рањени и беспомоћни путници све више су губили наду. Због проређеног ваздуха тешко су дисали, а од хладноће били готово сасвим укочени. Орвил, који је био најмање озлеђен, успео је некако да у мраку напипа кофере, извуче из њих сву одећу и њом покрије остале. Рубљем и убрисима затворио је пукотине да им снег не би улазио у кабину. С времена на време позвао би их по имену да види да ли су живи. Да не би заспали терао их је да певају углас и да причају вицове.

И кад су већ били изгубили сваку наду, из даљине се зачуло брујање мотора. Орвил је предложио да он и младић покушају да изиђу напоље и да машу црвеном поставом Џековог мантила не би ли их пилот приметио. Борећи се са јаким ветром и усковитланим снегом некако су успели да отворе врата. Али, њихове ноге, згрчене већ двадесетак часова одбиле су да их послушају. И најмањи покрет причинавао им је ужасне болове. Успели су једино да изиђу и наслоне се на труп. Џек је почео да маше мантилом управо кад је један авион прелетао изнад њих. Пилот их је приметио и обавестио остале авионе о тачном месту несреће.

Мада је Роберт Гриноу био искусан летач на саму помисао да сад треба да надлети планински врх Шерман обавијен облацима уздрхтао је од страха. Чинило му се као да надлеће вулкан за време ерупције.

хладнокрвност. Плава тачка „цесниног“ сломљеног репа била је једва видљива. Надлећући је пилот је кроз снежну вејавицу угледао малу зараван на стени не већу од четири квадратна метра. Одлучио је да покуша да се спусти.

Хеликоптер се полако спуштао и кад је најзад додирнуо снег предњи део његових салинаца штрчао је изнад провалије. Било је јутро, 7 и 45.

МЕДАЉА ЗА ХРАБРОСТ

Кроз буку мотора Роберт је викнуо Ларсену:

— Покушај да изиђеш и да их потражиш.

Мада Ларсен није био опремљен за ходање по дубоком снегу, изишао је без речи и упутио се ка олупини.

— Има ли деце? — запитао је Орвила који му је махао.

— Не, али моја жена је тешко повређена.

— Помозите ми да је пренесемо до хеликоптера.

Завијање ветра који је дувао брзином од сто километара на час потпуно је заглушило Лоренине јауке.

Док су се Розенгринови и пилот Вилијамсон укрцавали, хеликоптер је под налетима ветра толико подрхтавао да је Роберт обеа рукама морао да држи команде. За то

време Ларсен се свом својом тежином навалио на салинце хеликоптера да би одржавао равнотежу. А затим, пошто су се путници укрцали, руком је показао пилоту да ће он остати да се апарат не би претоварио.

Осам минута после узлетања Гриноу је био на слетишту у Лидвилу. Док су кола хитне помоћи прихватала повређене Розенгринове, Гриноу је пожуривао возача цистерне који је требало да га снабде бензином за поновни лет.

— Брже, брже. Морам одмах да се вратим горе на Шерман. Три пута је Гриноу покушавао да се поново спусти поред олудине авиона али је ветар био толико јак да је постојала опасност да под ње говим налетима хеликоптер удари о планину. Најзад, на неких 700 метара ниже открио је нешто већу зараван која је, срећом, била у заветрини. Успео је да на њу атерира. Било је 8.54. Ларсену су била потребна готово два часа да од места несреће до хеликоптера доведе, тачније речено донесе, прво једног, па затим другог младића. Били су полусмрзнати. Он се последњи укрцао у хеликоптер који је подрхтавајући на ветру једва узлетео. Већ после пола часа и младићи су лежали у топлим болничким постељама.

За свој подвиг пилот Роберт Гриноу добио је највишу награду Министарства америчке авиације: медаљу за изузетну храброст показану на дужности.

С. К.

ВИЗАНТИЈА И РИМ

Византија готово да није знала за други новац до златни. Византијски златник је имао утврђену тежину од око 4,5 гр и називао се „солидус“ или „номизма“. Од XII века у употреби је један нарочит облик златника, тзв. „скифатни солидус“ кован у облику чанка. На цртежу је скифатна номизма Јована II Комнена (а), који је владао од 1118. до 1143. Кад је 800. године Карло Велики у Риму крунисан за

цара, злата није било у изобиљу, па су Каролинзи морали да свој новац кују од сребра: сребрни „денариус“ Карла Великог (б). Касније, у доба када је Свето Римско Царство Хоенштауфена било на врхунцу, цар Фридрих II могао је опет да кује златне „августалисе“ (с) са својим ликом. У међувремену, у енглеској краљевини Мерџији, краљ Офа почео је крајем VIII века да кује сребрни новчић чије ће се име дуго одржати — „пени“ (д).

Европски освајачи, поморци и истраживачи наилазили су у новооткривеним крајевима на разне врсте „новца“. Међу најзанимљивијим су „тики“, фигурице од жада, које су коришћене као средство плаћања на Ускршњим Острвима (горе).

Италијански градови држали су у својим рукама готово сву трговину у Европи, па и читавом тада познатом свету. Најславнији међу њима били су Венеција, Фиренца и Ђенова. Њихови златници кружили су светом као прихваћено средство плаћања. На цртежу су венецијански „дукат“ из 1284. (а), фирентински „флорин“ (б) и ђеновски „ђеновино“ (с).

СВИ КУЈУ НОВАЦ

Веома често ковани новац није био само средство плаћања, већ и право уметничко дело и поуздан сведок свог времена који стручњацима пружа драгоцене податке о прохујалим вековима. Један од најлепших златника средњег века у Европи свакако је француска „круна“ Филипа VI (а) на чијем је аверсу приказана тзв. круна св. Луја којом су крунисани француски краљеви у Ремсу. „Брактеати“ (б), као овај који је ковао Бертолд II у Фулди, припадају необичној врсти новца толико танког и кртог, да није могао имати два лица (аверс и реверс), већ само једно које се с друге стране јавља као негатив. Чешки „јоакимсталер“ (с) је сребрн кован новач и од другог дела његовог имена ће касније, искривљавањем, постати реч „долар“. Сребрни „франак“ француског краља Анрија III (д) и „грош“ мађарских Анжујаца (е) само су два од безбројних облика сребрњака који су циркулисали Европом. Први сребрњаци ковани у Америци, на тлу Нове Енглеске, били су „шиллинзи“ и „пенији“ примитивне израде, који су данас права реткост (ф).

ЗЛАТНИЦИ КАПЕТАНА КИДА

У литератури и филмовима често се појављују називи извесних некад популарних врста ковачког новца. Ти називи ушли су током времена у свакодневни говор. Један од њих је „тазир“. Име је добио по сребрњацима названим тазир које је холандски аванту-

риста гроф фон Шлик ковао у Јоакимстаду, чешкој долини богатој рудницама сребра („Тал“ на немачком значи долина). Најпознатији тазир, онај са ликом Марије Терезије (а), и данас се кује и користи за плаћање у неким арапским шекацијама. Из прича о тусарима познати су шпански златници ковани у Мексику „8 ескудоса“ (б) и „осмак“ (с), популаран назив за златник од 8 „реала“. Француски „лулор“ (д) познат је сваком љубитељу романа Диме-Оца.

Понекад се указивала потреба да се због несташице регуларног новца нађе привремена замена. Тако су за време грађанског рата у Енглеској опседнути градови ковали „опсадни новац“. Златне инготе (доле) оверене званичним жиговима коришћене су 1852. у аустралијској покрајини Аделаиди.

Један од најлепших новчића кованих у Сједињеним Америчким Државама рађен у никлу, приказује профил индијанског ратника у аверсу, док у реверсу има фигуру бизона. Овај новчић, чија је номинална вредност 5 центи, био је у оптицају од 1913. до 1938. године.

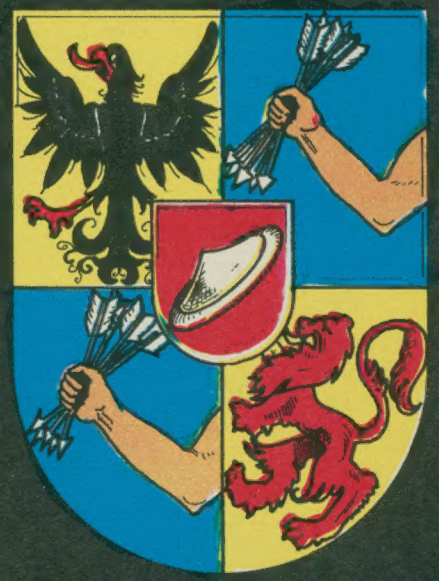
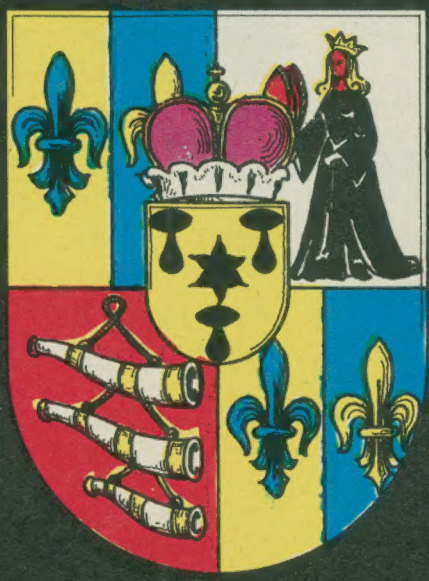

ПАПСКЕ КОВНИЦЕ

Папе, врховни поглавари католичке цркве, почеле су да кују свој новац за време Адријана I (772—795). На готово свим типовима папског новца присутан је мотив „кључева св. Петра“. На цртежу је сребрни „гросоне“ Папе Грегорија XI који је владао од 1371. до 1378. године.

НАЈВЕЋИ ЗЛАТНИК НА СВЕТУ

У време могулских царева у Индији, од XVI до краја XVIII века, безбројне државице ковале су сопствени новац. Наравно, само онај кован од племенитих метала могао је бити у оптицају по целом индијском потконтиненту. У ковници могулских владара искован је највећи златник на свету, од 200 „мохуда“, чији је аверс (у природној величини) приказан на цртежу десно. Једини сачувани примерак овог златника налазио се у Британском музеју, одакле је украден, али је остао одливак направљен према оригиналу.

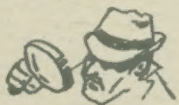

Грбови кнежева Фугер фон Бабенхаузен и барона Ротшилда припадају породицама чија су имена постала појам неразлучиво везан са историјом европског новчарства. Ове две моћне породице су, у своје доба, финансирале читаве државе и ратове, а моћ им је и до данас велика. Многи феудалци који су имали права да кују новац (код нас је то био кнез Одескалки, војвода од Срема) били су према њима готово сиротиња. Д. А.

Пред инспектором Же-
дијем налазила се мла-
да девојка, готово де-
те. На његов упитан поглед
девојка је стидљивим гла-
сом рекла:

— Зовем се Бернадета
Ландри. Још пре годину да-
на мог оца Бернара Ланд-
рија убио је његов ортак
Јустин Ромије. То је веома
лукав човек који је успео
да и полицију убеди у сво-
ју невиност. Откако се то
догодило, немам мира ни да-
њу ни ноћу. Пријатељи мо-
је породице посаветовали
су ме да се обратим вама и
замолим вас да ви покуша-
те да откријете истину.

Инспектору Жедију било
је жао младе девојке и прис-
тао је да јој помогне. У
полицији је проучио доси-
је Ромије-Ландри а затим
отишао код Ромијеа.

— Част ми је што могу
лично да упознам славног
инспектора Жедија — под-
ругљиво га је дочекао ви-
сок, добро грађен човек,
малих злих очију. — Чему
имам да захвалим за вашу
посету, драги инспекторе?
— Кћи вашег бившег ор-
така Бернара Ландрија за-
молила ме је да проверим
ваше наводе у случају уби-
ства њеног оца. И ево ме
овде да чујем вашу причу.
— Лепо од ње. А како је
мала Бернадета? Је ли још
онако лепа? Уосталом, спре-
ман сам да вам испричам
све оно што сам испричао и
полицији само ако имате
времена да ме пажљиво сас-
лушате. — Ромијеов глас
звучао је иронично.
— Зато сам и дошао —
мирно је приметио Жеди.

УХВАЋЕН У КЛОПКУ

Јустин Ромије и Бернар
Ландри били су ортаци, ан-
тиквари. У старим Ландрије
вим колима с пролећа би
обилазили Провансу и од
сељака куповали старински
намештај. У некадашњој
штали, у дворишту Ромијео-
ве куће у предграђу Пари-
за, чистили су од прашине
купљени намештај, рестау-
рирали и касније га за ску-
пе паре продавали у својој
радњи у улици Шерш Ми-
ди у Паризу.

— Већ извесно време сам
примећивао — причао је
Ромије — да је Бернар пос-
тао чудан. Имао сам ути-
сак као да жели да прекине
наш ортаклук. Моје сумње
су се и обистиниле кад смо
на једном старом тавану,
пуном прашине, поред ос-
татих старудија пронашли
и једну статуу огромне вред-
ности.

— Иако се једва видела
од дебelih слојева блата и

нечистоће, стручњацима као
што смо ми није било теш-
ко да утврдимо да је од
велике вредности и да ће
моћи да се прода за четр-
десет или педесет хиљада
нових франака. И не дого-
варајући се, јер смо дуго-
годишњом сарадњом навик-
ли да се споразумевамо без
речи, правили смо се да нас
статуа много не занима.

— Шта мислите? — упи-
та нас сељак помало окле-
вајући.

— О чему шта мислимо?
— обратих му се незаинте-
ресовано.

— Па о овој статуи...
зар вас не интересује? —
муцао је човек.

У разговор се тада уме-
шао Ландри:

— Ах! Та старудија... Ко
ме је то данас потребно?

— Заиста је стара. Нашао
ју је још мој деда кад је
једном орао њиву. Мада су
му још тада за њу давали
много, није желео да је про-
да. Уобразио је да му доно-
си срећу — објашњавао је
сељак.

— Можда је она њему
стварно доносила срећу али
то још не значи да је од
неке вредности — одгово-
рих му.

— Када нас је сељак поз-
вао да у кухињи попијемо
по јабуковачу наставили
смо игру.

— Откупићемо орман и
комоду...

— Колико дајете? — про-
гутао је удицу сељак.

— Па... лепо сте нас при-
мили — рекох му. Шта ми-
слите о шездесет хиљада
франака?

Увек смо говорили у ста-
рим францима да бисмо на-
чинили утисак на продавца.

— Мало је — рече сељак
пошто је разменио погледе
са својом женом.

— И то је много — рече
Ландри.

— Према нашем већ ут-
врђеном споразуму Ландри
је увек изигравао тврдицу
док бих се ја правно вели-
кодушан.

— Де, де, Бернаре. Немој
сад да се расправљамо за

десет хиљада. Ево, даћемо
седамдесет али да нам уз
орман и комоду дате и ста-
туу.

Ухваћен у клопку, сељак
је пристао.

СУМЊИВО ОДЛАГАЊЕ

— И тако смо добили ста-
туу за свега десет хиљада
франака. Увече смо је, за-
вијену у сламу, пренели на
таван наше радионице. И
тада Ландри је стално од-
лагао да статуу очистимо и
пренесемо у радњу. То од-
лагање ми се учинило сум-
њиво и зато сам увек био
на опрезу. И једне ноћи док
сам спавао чуо сам необич-
не шуме из радионице.
Помислио сам одмах на ло-
пове, зграбио револвер —
за који смо обојица имали

дозволе — и потрчао у дво-
риште. Мада је био мрак
приметио сам неку силу у
врху лествица прислоњених
уза зид радионице. Пре
него што сам имао времена
ма шта да кажем Ландри је,
јер то је био он, бацно
статуу на гомилу сламе и
нанишанио на мене. Метак
ми је опрљио косу. Инстин-
ктивно и ја сам опалио. Мој
метак се забио у лествице
испод Ландријевих ногу. Он
је наново пуцао и прома-
шио. Уплашио сам се па
сам и ја пуцао. Овог пута,

на жалост, погодио сам га
право у груди и он се сру-
шио... Целог живота ћу се
због тога жајати, али то
сам учинио у самоодбрани.

— Али то није све — на-
стави своју причу Ромије —
Ландри је у рукама имао
цигарету која му је при-
ликом пада испала на сла-
му која је одмах букнула.
Имао сам једва толико вре-
мена да Ландрија извучем
у двориште и статуу скло-
ним на сигурно место. Тада
сам отрчао у стан по фото-
апарат јер сам желео да
направим снимак пре него
што ватра све прогута —
и он пружи фотографију
инспектору Жедију.

— Видите, ту су лествице
наслоњене на зид и место
где је ударио мој први ме-
так којим сам само желео
да га уплашим. Зато сам
гађао испод његових ногу.
Ова фотографија ми је спас
ла живот, јер како бих ина-
че другачије могао да до-
кажем да сам други пут
пуцао само да бих одбра-
нио свој живот... Сем то-
га после пожара пронашли

су два метка из Ландрије-
вог револвера која су се
одбила о зид. Кад је поли-
ција стигла у његовој ру-
ци још се налазио револ-
вер...

— И тако је случај став-
љен ad acta — приметио је
Жеди.

— На моју срећу, да.
— На вашу жалост овим
снимком направили сте греш-
ку, господине Ромије. —
Због тога ћу бити прину-
ђен да пред судом обновим
процес у коме ћу доказати
вашу кривицу.

— Шта мислите, драги читаоци, на основу чега
је инспектор Жеди оборио одбрану антиквара Ро-
мијеа. Предлажемо вам да још једном прочитате
овај текст и пажљиво погледате цртеж, можда ћете
и сами погодити. Уколико не, прочитајте наше ре-
шење на 31. страни.

ЗАБАВНИКОВЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ

Тирол

Просторе се високо у Алпима западне Аустрије и северне Италије и заузима површину од 26.260 квадратних километара. О Тиролу су се вековима отимали Римљани, Французи, Баварци, Фиренџини... Сенжермезским мировним уговором од 1499. године подељен је на **северни** — аустријски и **јужни** — италијански. Том поделом у јужном Тиролу остала је аустријска националност мањина, око 200.000 становника којима је матерњи језик немачки. По мировном уговору из 1947. Италија се обавезала да ће новом сталовинству јужних равноравнест на је формирана аутономна покрајина Трентино-Алто-Адиџе. Аустријски Тирол има 12.047 квадратних километара (нешто је мањи од Црне Горе) и чини самоуправну покрајину, бундесштат са главним градом Инсбруком.

ЗЕФЕЛДСКО ЈЕЗЕРО — Језера у брдима прави су украс природе. Али, ово ојде, међу стенама које покрива снег, није само туристичка атракција. Око њега, у типичним алпским кућама, живе тиролски селаци, рибаре ту, доводе стоку на појило.

РУНОЛИСТЕ, РУНОЛИСТЕ!

Није случајно рунолист знак и симбол италијанског туриста. Ова ретка и тешко биљка расте у Алпима у изобиљу. Ово Тирол ни певају песме. Тирол је земља пашвака, беге је вином, кукурузом, пшеницом, жетвом. На планини хонџана на Зефелду и планинама долине реке Инс.

ТЕДЕРХОЗЕН И ТИРОЛКЕ

Тиролци су познати по пашама и ватрицама, прави су мајстори у подковању — и уметници кај појасу. Али, ово по њима није најлакше препознати је њихова национална одела, мушкарца носе **ТЕДЕРХОЗЕН** — кожни панталоне до колена, кошуња и жута мувена хаљина. **ТИРОЛКЕ** — познати као добри резбари. Тиролци украшавају балконе својих кућа, прозоре и кровове лепим резбарством.

КОД ЈАГЊЕТА У ЗЕФЕЛДУ — За разлику од многих места у Тиролу, која су својим изванредним ски-апликама, теренима, природом, туристима са свих страна. Зефелд је више латин туристички центар. Ово мало животно место налази се на истом месту италијанском превозу у Северним Алпима на падморској висији преко 1000 метара. Зефелдски хотел на јужној страни носећи име **HOTEL LAMM** или **HOTEL JAGHBE**.

ПОСЛЕДЊИ „ШЕНАНДОА“

Закари Лендздаун у командној кабини дирижабла „Шенандоа“.

Шенандоа је лагано клизио кроз ноћ. Сва светла у кабини су била погашена, само је командна табла светлוצала необичним црвеним сјајем. Посада у гондоли, повремено осветљена блеском муња, имала је аветињски изглед. У једном тренутку, када је севнуло, командант брода Закари Лендздаун угледао је тамне облаке како јуре према летелици. Спремало се невреме, али то Лендздауна није много бринуло. На 57 претходних путовања „Шенандоа“ се одлично показао.

Изненада је кормилар Аллен узвикнуо:

— Брод се диже!

— Заустави пењање. Брод мора остати на истој висини! — наредио је поручник Роланд Мејер.

Ален је нагло повукао кормилу. Осетио је под руком да губи контролу над дирижаблом. Брод се и даље пео и изгледало је да се никад неће зауставити. А горе, високо изнад облака, чекала их је сигурна смрт у разређеном ваздуху.

Као неко чудовиште, олујни облак се обавио око брода и чврсто га држао. „Шенандоа“ се њихао напред-назад као огромно клатно. Мотор у првој гондоли је стењао и кашљао јер је вода цурила из пробијеног хладњака. Када је температура премашила критичну тачку, мотор је заћутао.

Ношен ветром, дирижабл је као велика кобасица легео према средишту олујног облака. Нагнут на једну страну, љуљао се страховито, тако да се посада у гондолама једва кретала. Још један налет ветра потресао је дирижабл, али сада из супротног правца. Неукротно

пењање одједном је престало.

„Шенандоа“ се затресао, а затим је почео да пропада. Зачуо се узвик страха из многих грла:

— Падамо!

Људима је због наглог пропадања бубњало у ушима, крв им се пела у главу. У тим тренуцима страха и очаја једино је командант Лендздаун остао потпуно миран.

Било је то 3. септембра 1924. године.

КЋИ ЗВЕЗДА

Ваздушни цин „Шенандоа“, што на индијанском значи кћи звезда, био је понос Сједињених Америчких Држава. После низа успешних летова изгледало је да нема препреке коју овај дирижабл не би савладао. Пуњен течним гасом хелијумом, који су у ваздухопловству први применили амерички научници, „Шенандоа“ није могао да се запали, што је био чест случај са европским дирижаблима чији су путници налазили смрт у пламену водоника.

Испод решеткасте конструкције обавијене танким алуминијумским омотачем, који је био напуњен гасом, висило је шест гондола. У првој се налазила командна кабина а у осталих пет снажни мотори којима су руководили механичари. Они су наређења добијали телеграфским путем из командне каине. У трупу брода налазило се 20 балона са хелијумом повезаних међусобно гуменим цревом за пуњење. Сваки балон имао је вентиле за испуштање гаса и изједначавање притиска. У труп дирижабла налазиле

су се две просторије, једна за посаду, а друга за смештај опреме. Из командне каине постојао је посебан пролаз који је водио у труп брода, међу балоне с хелијумом, као и до просторија за посаду.

Те олујне септембарске ноћи 1924. године „Кћи звезда“ летела је са 41 чланом посаде изнад државе Охајо. Требао је да посети градове Сент Луис, Миниаполис и Детроит, где су се одржавали велики сајмови.

Пре него што је кренуо на пут, командант Лендздаун је примио обавештење да се спрема велика олуја. Али он се на то није обазирао јер је његов дирижабл у претходних 57 летова увек излазио као победник у борби с временом.

Одједном, исто тако нагло као што је почео да пропада, „Шенандоа“ се зауставио, а тренутак касније, под налетом ветра, поново почео да се пење увис.

Људи су одахнули.

БИЛИ СУ БЕСПОМОЋНИ

Али не задуго. Мотори у гондолама 4 и 5 почели су да кашљу и посада се са страхом питала шта ће се догодити ако и они престану да раде, као што је био случај са моторима 1 и 2. Механичари су очајничким

напорима покушавали да их доведу у ред, кад је команданту Лендздауну стигао извештај да је заћутао и мотор у гондоли број три. Огромни дирижабл био је препуштен на милост и немилост разбеснеле стихије.

Под ударцима олује, метални костур трупа увијао се и шкрипао, и цео дирижабл се окренуо око себе као вртешка. Без мотора „Шенандоа“ није могао да се извуче из олујних облака. Бледи од страха, чланови посаде кретали су се

ПЛЕТ ДОЕ"

по кабини држећи се за зидове. Били су беспомоћни.

Почела је и киша да пљушти. Кроз прозорска окна видели су се само мрачни облаци испресецани блеском муња. Нови удар ветра пресекао је као ножем даље пењање дирижабла. Посада је осетила како брод поново пропада. За мање од два минута „Шенандоа“ се спустило са висине од две хиљаде на само хиљаду метара изнад земље. Људи нису могли да издрже овако нагло пропадање:

Кроз пукотину у задњем делу дирижабла пропала су два члана посаде. У паду су успели да се ухвате за метални носач и висили су тако очајнички покушавајући да се попну у кабину.

притискали су уши рукама јер им се чинило да ће им попуцати бубне опне.

КОБИЛИЦА ЈЕ ПУКЛА НАДВОЈЕ

Као орахова љуска огромни дирижабл био је бесно бацао тамо-амо. У једном тренутку, „Шенандоа“ се нагло затресао. Чула се ломљава. Челична кобилица дирижабла пукла је надвоје као границица. На дну просторије за посаду зјапила је велика рупа. Људи нису стигли ни да се приберу, а већ су четири човека усисана ветром нестала кроз настали отвор.

„Шенандоа“ се у том тренутку налазио између две снажне ваздушне струје супротног правца. Изгледало је као да две моћне али невидљиве руке стежу брод и мрве његову металну конструкцију. Контролна кабина је подрхтавала и шкрипала. Сви су очекивали смрт јер су тренутак раније видели да је ветар ишчупао металне носаче који су везивали гондолу за дирижабл. За неколико минута, а можда само секунди, контролна кабина ће се одвојити од летелице и полетети као камен у бездан.

Командант Лендздаун је покушавао да сакрије узбуђење.

— Ко жели може да напусти гондолу и пређе у просторије за посаду — ре-

као је он. — Тамо, у трупу брода је безбедније.

Нико се није померио. Сви су били свесни опасности у којој се налази, али су и даље остали на својим местима, крај сада некорисних уређаја за управљање.

КОРАК ДО СМРТИ

„Шенандоа“ је већ сав био искидан ветром. Кроз пукотину у задњем делу брода пропала су још два члана. Падајући успели су да се ухвате за метални носач и висили су тако очајнички покушавајући да се попну назад у кабину. Механичари у моторним гондолама број 4 и 5 посматрали су са ужасом њихову агонију. У том тренутку, у предњем делу брода зачуо се снажан тресак. Механичари су окренули главе у том правцу заборавивши двојицу несрећника.

Поручник Мејер, који се налазио у трупу брода, само неколико метара далеко, такође је зачуо тресак. Угледао је како се контролна кабина одваја од брода: скоро сви носачи су попуцали и гондола је остала да висе само на једном од њих. Тако се клатила у ваздуху неколико минута док и последњи носач није попустио.

А онда се сасвим откачила од брода и стрмоглавила. Мејер је видео како се разбила о земљу. Знао је да Лендздаун и његови људи нису могли да преживе.

Али поручник Мејер није имао времена за тугу. И сам је био у сиротној опасности. Јер летелица се у следећем тренутку распала на три дела. Прамац брода, ослобођен терета контролне гондole, виноу се у ваздух сулудо се крећући у круг. У овом делу дирижабла налазио се и Мејер који се грчевито држао за један мали носач да не би испао кроз пукотину која је зјапила под њим. Изненада, ковитлање је престало и прамец је стрмоглаво полетео према земљи. Пао је 16 километара далеко од места где су нађени остали делови „Шенандоа“.

ИМА ЛИ ПРЕЖИВЕЛИХ?

Изгледало је немогуће да је ико преживео овакву катастрофу. Па ипак, испод још надуваног омотача дирижабла, из крша и лома извлачили су се људи. Од 41 члана посаде погинуло их је четрнаесторо. А остали су били рањени, угрувани, онесвешћени — али живи. Остао је жив и поручник Мејер.

Већина преживелих са дирижабла „Шенандоа“ и данас је настањена крај бивше базе Ленкхарст, у држави Њу Џерси, где је била подигнута катарка за привезивање брода „Кћи звезда“. Они са носталгијом причају о данима када су небом господарили дирижабли. С. И.

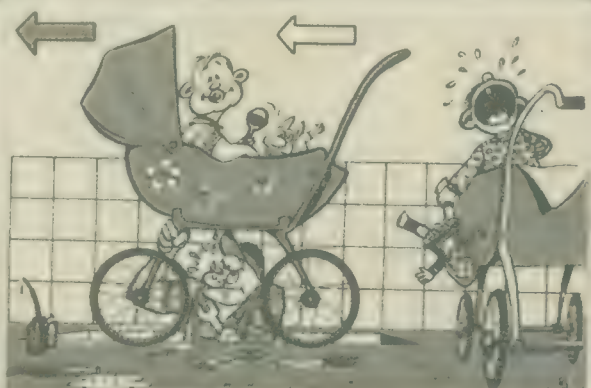
ВАШАР СА 7 КОНТИНЕНАТА

СЛУХ ЈЕ НЕПОЖЕЉАН. — Већ 16 година Тонио Карера руководи, и то не без успеха, групом класика — људима који пљескају за новац — у чувеној миланској „Скали“. У договору с поручиоцем, Карера својим људима даје знак када, колико и како треба пљескати. Први услов за ступање у класике су широки и јаки дланови, а други — недостатак слуха. „За нашу професију слух може да буде само штетан, каже Карера. Замислите да се неком од момака са слухом допадне нека арија па почне да пљеска и онда кад не треба!“

МОЋ ФУДБАЛА. — Десет година одсео је у затвору Француз Рене Карније осуђен због куповине и препродаје украдених драгоцености. Уочи пуштања на слободу Карније је управо затвора упутио молбу да му за две недеље одложи излазак из затвора. Разлог: он игра у затворском фудбалском клубу коме предстоји финална утакмица за Куп француских затвора. Узевши у обзир Карнијеово добро владање, управа затвора уважила је његову молбу.

ЗАКОН ЈЕ ЗАКОН. — Посланик италијанске скупштине Ана Маријета поднела је предлог закона који би сопственике колица за бебе обавезивао на званичне регистарске таблице и редован технички преглед возила. Закон још није усвојен а посланик Ана Маријета већ припрема нов предлог по којем би „лица која гурају колица с непунолетним путницима морала да имају дозволу за управљање оваквим возилима.“ Дозвола би се издавала после положеног испита.

ИГРЕ У ШКОЛСКОМ ДВОРИШТУ

Научите ове две игре које можете да играте за време школског одмора са својим друговима

ПАР — НЕПАР. — Ову игру спомињали су још у својим делима антички писци Аристофан, Аристотел, Овидије, Хорације и други. Наравно, ми је доносимо нешто измењену. У игри учествују два играча који треба да имају исти број кликера. Игра почиње тако што један од њих сакрије у руци неколико кликера а други погађа да ли је број кликера **паран** или **непаран**. За сваки тачан одговор играч који је погађао добија од партнера један кликер а за сваки погрешан он даје један свој кликер. Играчи погађају наизменично а победник је онај играч коме на крају остане више кликера.

НАЈЛЕПШИ КИПОВИ. — Ово је групна игра у којој може да учествује од 5 до 10 играча. Пре почетка игре изабере се вођа, односно „скулптор“. Његов задатак је да се најпре договори са осталим играчима какве фигуре желе у игри да представљају: неку познату личност (на пример Наполеона), акробату, спортисту или било какву смешну личност. После договора сви играчи стану у ред а „скулптор“ узима једног по једног играча за руку, окрене га неколико пута око себе и одбаци. У том тренутку играч треба да се потруди да направи што лепшу позу. Пошто је све играче завртео око себе и одбацио их „скулптор“ стане у средину и пажљиво погледа сваког од њих. Играч који је направио најуспелију фигуру постаје вођа, односно „скулптор“ у следећој игри.

ТИМ ТАЈЛЕР И ЊЕГОВ ДРУГ СПАД ПРВЕ АВАНТУРЕ ДОЖИВЕЛИ СУ КАО КУРИРИ У ЈЕДНОЈ МАЛОЈ ВАЗДУХОПЛОВНОЈ КОМПАНИЈИ

ПАТРОЛА СЛОНОВЕ КОСТИ

Лајмен и Марат Јанг били су више него браћа. Поред братске љубави незирила их је и заједничка склоност — обојица су, више од дечјих игара, волели да цртају. У цеповима су увек имали по неку оловку и комад угљена и није било беог зида у кући и суседству који није био ишаран њиховим цртежима.

Та њихова склоност нарочито је дошла до изражаја када су пошли у средњу школу. Браћа су покренула школски лист „Каранфил“ који углавном испуњавају — кариатурама својих професора.

Марат је успео

Професори су се мало љутили али су их по завршетку школовања испратили са симпатијама и препоручили им да студирају цртање. Старији брат Лајмен је уз много одрицања успео да заврши Институт за уметност у Чикагу док се Марат одмах запослио у некој малој рекламной агенцији.

Али, живот је натерао Лајмена да после завршеног института ради као технички цртач у неком конструктивном бироу. Од цртања о каквом су некад сањали није било ништа. Старијем Лајмену више је било жао брата него себе и зато му је једног дана рекао:

— Слушај, мали, ти си одличан цртач зашто се не би опробао као цртач стрипова? То је врашки чудесна у-

метност. Пред њом је будућност Крени у Њујорк. Ако „зашкрипи“, ја ћу те новчано помагати.

Марат је послушао брата. Данима је обијао прагове цртачких студија у Њујорку све док га у једном студију нису примили на пробу. Талентованом Марату није требало много времена да увери власнике студија да нису погрешили. Још се на њега нису ни навикли и честито га проверили а свет је угледао његов стрип „Блонди“ који још и данас објављују многи амерички дневни листови. Успео је.

Марат није могао да дозволи да му старији брат траћи време и талент извлачећи линије и цртајући графикане у конструктивном бироу. Позвао га је у Њујорк и понудио му помоћ. Било је то 1924. године.

То је Тим Тајлер!

Захваљујући Маратовом угледу и препорукама примили су га у једној агенцији за стрипове и казали му: „Направите стрип — добићете запослење!“ Лајмен је хутке прихватио понуду. Заворно се у собу, цртао, цепао нацртане табле, почињао из почетка, опет цепао...

После извесног времена појавио се у студију. Под руком је носио табле новог стрипа „Келијеви дечаки“. Власници студија били су одушевљени. Стрип је за кратко време освојио свет.

Три године касније најмоћнија агенција за објављивање стрипова „Кинг Фичерс“ понудила је Лајмену посао и уговор. Његов дотадашњи студио није могао да га задржи јер је „Кинг Фичерс“ пружао много боље услове за рад.

Лајмен је цртао даноноћно. Цртајући „редовне“ стрипове користио је сваки слободан тренутак да створи јунака свог новог стрипа. О томе никоме није говорио, чак ни свом брату Марату.

Знао је шта хоће, имао је у глави и тему, и место радње, и главне јунаке и све што му је требало да створи стрип који би причао о сновима многих дечака који су се у то време одушевљавали авијацијом и првим летовима преко океана. Али, кад је замислио требало пренети на папир, лик главног јунака му је измицао.

А онда, једног дана, радосно је поскочио са столице над цртежом који је управо завршио и за који више ни сам није знао који је по ред.

— Имам га! То је... Тим! Тим Тајлер!

Отрчао је кући као без душе. Целе ноћи радио је на новом лику, уобличавао га, додавао детаље... Пред зору Тим Тајлер је био рођен. Његовог друга у свим акцијама Спада нацртао је лако јер је требало да буде сличан Тиму. Ваљало је само мало изменити лик и додати неки карактеристичан детаљ на коси, у очима, на лицу...

Тим Тајлер је угледао свет 13. августа 1928. године, ско-

ро пре пола века. У почетку стрип објављују мањи амерички листови. Тек после три године Тим Тајлер и његов друг Спад успевају да се пробију на странице недељних издања водећих америчких листова. Сваки наставак „Авантура Тима Тајлера“ дечаки су очекивали с нестрпљењем.

Први стрипови о двојици храбрих дечака били су по садржају сасвим различити од данашњих. Наиме, Тим Тајлер, дечак без родитеља, започео је своју „стрипску“ каријеру као курир у једној малој ваздухопловној компанији. Он и његов друг Спад доживљавају разне авантуре.

У Африци

Изгледа да курирски посао двојице дечака није могао дуго да „држи“ пажњу читалаца па их је њихов „отац“ Лајмен Јанг у једној авантури преселио у Африку. Црни континент, како су Африку у то време често називали, распаљивао је машту као егзотична и тајанствена област где се свакодневно догађају најужбудљивије авантуре. У тада колонијалној Африци стварно је било много авантуриста. У жељи да се што брже и лакше обогате били су подједнако немилосрдни према домороцима и дивљим животињама. Нарочито су страдали слоновиди чије су кљове биле на високој цени.

То је Лајмену било довољно да „створи“ полувојну добровољачку организацију чи-

ји је задатак био да штити домороце и дивље животиње од белих авантуриста. Назвао ју је „Патрола слонове кости“.

Одмах по доласку у Африку Тим и Спад ступају у њене редове и она постаје њихов дом. Само за кратко; када је избио II светски рат Лајмен је своје јунаке вратио у Америку да одслуже свој војни рок, али их је по завршетку рата опет вратио у Африку.

Из епизоде у епизоду Тим и Спад настављају свој живот. Живе и данас.

Мада је већ зашао у деведесету годину, Лајмен не поустаје. Али старост чини своје. Иако су му потези и данас прецизни, црта спорије. Међутим, за Тима и Спада нема опасности. Живеће и даље. Јер Лајмену већ сада помаже његов син Боб за кога многи тврде да је чак маштовитији и талентованији од оца.

БИМ и БУМ

JOE MUSIAL

ТОЛИКО
САМ СЕ
НАБОК'О ДА
МОРАМ ДА
ПРИЛЕГ-
НЕМ!

ИЗЕЛИЦЕ!
ДОБРО ДА ЈОШ
МОЖЕШ ДА С
ТОМ СТОМАЧИ-
НОМ ПРОБЕШ
КРОЗ ВРАТА!

КАКАВ
АПЕ-
ТИТ!
ЈЕ Л'
ОВО
СТОМАК
ИЛ'
БАЛОН?

МОРА
ДА ЈЕ
СТОМАК...
ИЗНАД
ЊЕГА ЈЕ
ЛИЦЕ
С
БРА-
ДОМ!

3...
ФУЈ!
ЧУО
САМ
ВАС!

ХИЈЕНЕ!
ПРОСИПАЈТЕ
СВОЈУ МУДРОСТ
НА ДРУГОЈ
СТРАНИ!

ЗАЖАМ-
ЋЕТЕ
ЗБОГ
ОВОГ!

ЗНАМО МИ ДА
ТИ ВОЛИШ ЈАБУ-
КЕ! САМО СЕ ТИ
ПОСЛУЖИ!

ГАЛП!

КО ЈЕ ОД
ВАС ДВОЈЕ
ВЕКИ ЖДЕРОЊА,
КАПЕТАНЕ?!
ХА!

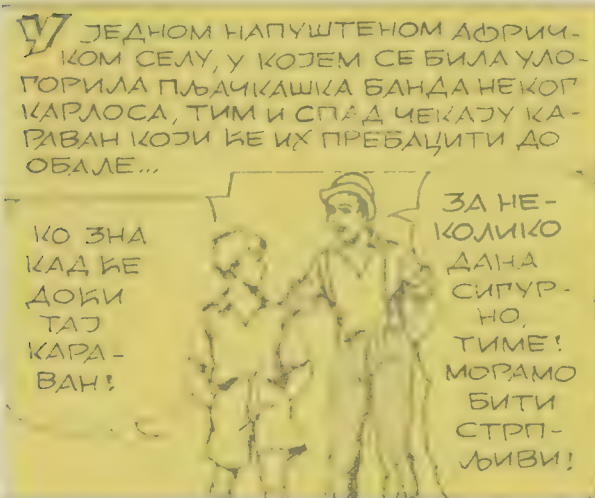
КО ЈЕ
КО?!

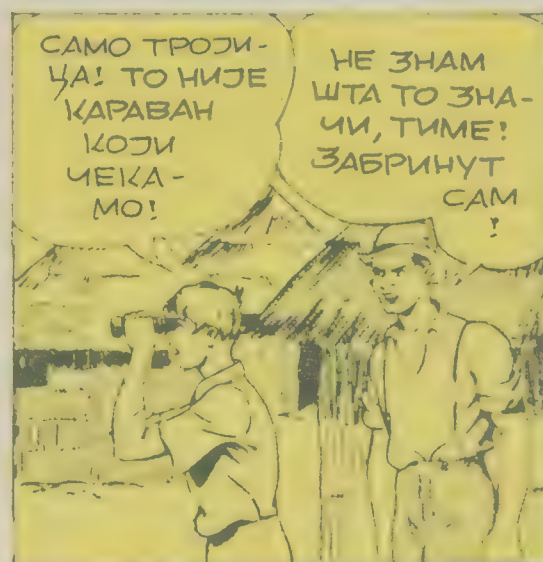
ШРАФКО

АЛИ...
ГАДЕ ЈЕ
СТРЕЛА?!

ТРАЖИТЕ
НЕШТО?

ТИМ ТАДЛЕР: ТАЈНА ВЕЧИТЕ МАЛОСТИ

ОВУ КУТИЈУ
ЊЕШ ОТВОРИ-
ТИ ТЕК КАД ГА
НАЋЕШ... И ТО
ПРЕД ЊИМ! БИ-
ЊЕШ ЗАПАЊЕН,
УВЕРАВАМ
ТЕ!

ДОБРО,
ОБЕКА-
ВАМ!

БИЋЕ ТИ ПО-
ТРЕБАН НО-
ВАЦ! ЕВО ТИ
30.000
ДОЛАРА!

КАРТО-
НЕ! ТИ
СИ
БЛЕД
КАО
СМРТ!

ПОШАЉИТЕ
ОДМАХ АМБУ-
ЛАНТНА
КОЛА!

КАД САМ ПОС-
ЛЕДЊИ ПУТ ВИ-
ДЕО ТВОГ ОЦА,
ТИМЕ, БИО ЈЕ
ЈОШ У
КО-
МИ...

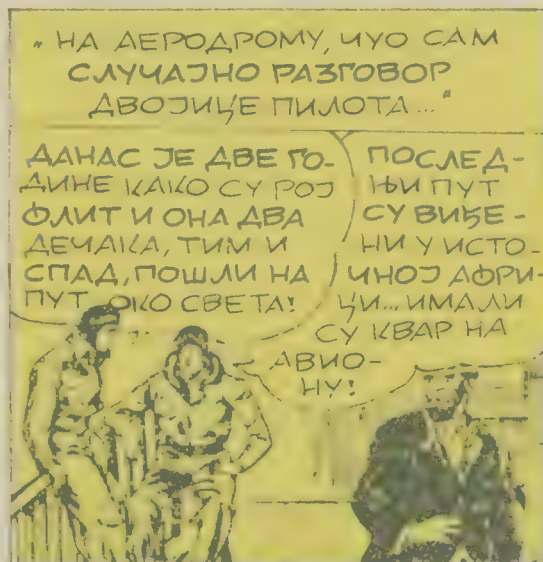
СИРО-
ТИ
МОЈ
ТАТА!

АЛИ
КАКО СТЕ
САЗНАЛИ
ДА ЈЕ
ТИМ У
АФРИ-
ЦИ?

КАД
СТЕ
НАМ УШ-
ЛИ У
ТРАП
?

ТРАЖИО САМ
ВАС УЗАЛУД
ОСАМ ГОДИНА...
МОРАО САМ ХИТ-
НО АВИОНОМ ДА
ОДЕМ У САН
ФРАНСИКО!

"НА АЕРОДРОМУ, ЧУО САМ
СЛУЧАЈНО РАЗГОВОР
ДВОЈИЦЕ ПИЛОТА..."

ДАНАС ЈЕ ДВЕ ГО-
ДИНЕ КАКО СУ РОЗ
ФЛИТ И ОНА ДВА
ДЕЧАКА, ТИМ И
СПАД, ПОШЛИ НА
ПУТ ОКО СВЕТА!

ПОСЛЕД-
ЊИ ПУТ
СУ ВИЂЕ-
НИ У ИСТО-
ЧНОЈ АФРИ-
ЦИ... ИМАЛИ
СУ КВАР НА
АВИО-
НУ!

ОДМАХ СМО
РЕКС БРЕДФОРДА
И ЈА ОТПУТОВА-
ЛИ У АФРИКУ!
ВАШ АВИОН ЈЕ
БИО ПРИМЕ-
ЋЕН У АБЕ-
ДЕ-СЕЛСУ...

МЕСЕЦИМА СМО
СЛЕДИЛИ ВАШ ТРАП...
НАЈЗДА, ПРЕ ТРИ
ДАНА, СРЕЛИ СМО
ВОЗНИКЕ КОЈИ СУ
УХАПСИЛИ КАРЛОС-
ОВУ БАНДУ И ОНИ
СУ НАМ РЕКЛИ...

ТИМЕ, ДА
ОТВОРИМО
КУТИЈУ
КОЈУ МИ ЈЕ
ТВОЈ ОТАЦ
ПОВЕРИО!

ЧАК И
ФАНГ ХО-
ЋЕ ДА
ВИДИ
ШТА
ИМА У
КУТИ-
ЈИ!

СВИ
НЕСТР-
ПЉИ-
ВО
ОЧЕКУ-
ЈУ
ВЕЛИ-
КИ
ТРЕ-
НУ-
ТАК.

ЕВО
КУТИЈЕ
КОЈУ ЈЕ
ТВОЈ ОТАЦ
ЗАПЕЧА-
ТИО!

ОХ...
ТАКО
САМ УЗБУ-
ЂЕН!

И ЈА!
ЗАМИС-
ЛИТЕ:
ОСАМ
ГОДИ-
НА!

ШТА?
САМО
НЕКЕ
КАМЕ-
НЕ
ПЛОЧИ-
ЦЕ!

ДА,
АЛИ НА
ЊИМА
СУ
НАТ-
ПИСИ

ИМА
НЕ-
ШТО
БЕЛО
НА
АНУ!

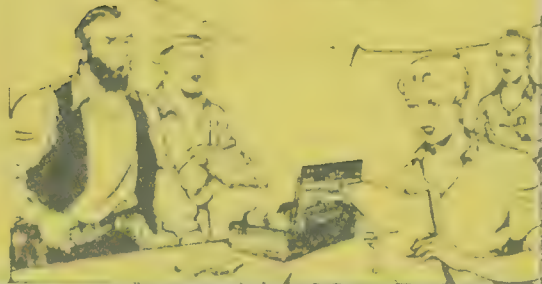
ЗА-
ПЕЧА-
ЂЕНА
КОВЕР-
ТА!

ТО ЈЕ КАРТО-
НОВ РУКОПИС! ДА-
ТУМ: 10. ЈУЛ
1925! ЗА МОГА
СИНА
ТИМА!"

ОТВОРИ
ЈЕ,
ТИМЕ!

„...ОДЛОМЦИ КАМЕНИХ ПЛОЧА СА ГРЧКИМ И РИМСКИМ НАТПИСИМА ОБЈАСНИЈЕ МОЈА ИСТРАЖИВАЊА... ТИМЕ, ТИ И ДЕКСТЕР МОРАТЕ НАСТАВИТИ МОЈЕ ДЕЛО!“

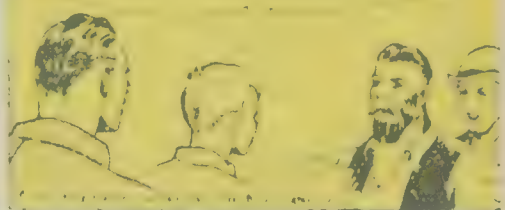
ШТА
СТО-
ЈИ
У
ПОРУ-
ЦИ
?

„ОД 3. ВЕКА П.Н.Е. НАША ПОРОДИЦА ПОКУШАВА ДА ОСВЕТИ ЈЕДНОГ СВОГ УБИЈЕНОГ ПРЕТКА И ОТКРИЈЕ ЈЕДНУ ОД НАЗВЕКИХ ТАЈНИ СВЕТА: ВАТРЕНИ СТУБ КОЈИ ДАЈЕ ВЕЧИТУ МЛАДОСТ!“

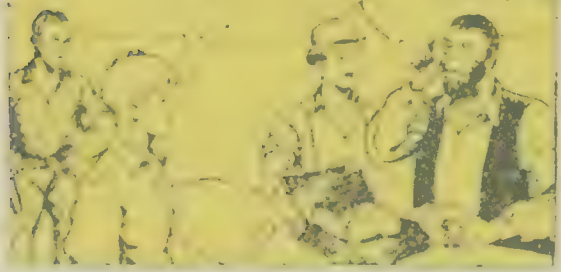

„... ЗА ВРЕМЕ ПОСЛЕДЊЕГ ПУТОВАЊА ПО АФРИЦИ САЗНАО САМ ДА ЈЕ ЛЕПА КРАЉИЦА ЛОАНА, КОЈА ЖИВИ У ДАЛЕКОЈ ЗЕМЉИ КОНДОРА, ОБДАРЕНА ВЕЧИТОМ МЛАДОШЋУ!“

КАЖЕ ДА САМО КРАЉИЦА ЛОАНА ЗНА ГДЕ ЈЕ ИЗВОР ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ И ДА МИ ТРЕБА ДА ЈОЈ ИЗВУЧЕМО ТУ ТАЈНУ!

А
ШТА
КАЖУ
ТИ
НАТ-
ПИСИ
НА
КАМЕ-
ЊУ?

ОВАЈ НАТПИС ИЗ 300. ГОДИНЕ П.Н.Е. ПОТВРЂУЈЕ РЕЧИ ТВОГА ОЦА: КРАЉИЦА ЛОАНА ЈЕ ЖИВЕЛА ЈОШ ТАДА, ЈЕР ПОЗНАЈЕ ТАЈНУ ВАТРЕНОГ СТУБА!

А
ОВАЈ
ДА ЈЕ
БИЛА
СВИРЕ-
ПА... И
ДА ЈЕ
ТАКВА
И СА-
ДА!

„ПОСЛЕ БРОДОЛОМА КРАЈ МАЈМУНСКЕ СТЕНЕ, ТИЛИКУС ЈЕ ДОПЛИВАО ДО ОБАЛЕ С ВЕРЕНИЦОМ МАРДЕГИС. ТУ ЈЕ ПАО У РОПСТВО ЧУДНОГ НАРОДА...“

„ИЗВЕЛИ СУ ИХ ПРЕД КРАЉИЦУ, КОЈА СЕ ЗАЉУБИ У ТИЛИКУСА. АЛИ, ОН НИЈЕ ХТЕО ДА ЧУЈЕ ЗА ЊУ.“

БЕСНА ЗБОГ ТОГА, ЛОАНА НАРЕДИ ДА ТИЛИКУСА УБИЈУ...“

МАРДЕГИС ЈЕ КАСНИЈЕ УСПЕЛА ДА ПОБЕГНЕ И ВРАТИ СЕ У СВОЈУ ЗЕМЉУ! ЊЕН НАРОД СЕ ЗАКЛЕО ДА ЊЕ ОСВЕТИТИ ТИЛИКУСА!

НА ПОЛЕЊИНИ ПИШЕ КАКО СЕ МОЖЕ ДОКИ ДО ЛОАНИНОГ СКРОВИШТА У КОНДОРОВИМ ПЕКИНАМА!

А ЗАШТО ЈЕ МОЈ ОТАЦ ЖЕЛЕО ДА ОТКРИЈЕМО ТАЈНУ ВАТРЕНОГ СТУБА?

ВЕЧИТА МЛАДОСТ ЈЕ СИЛНА СТВАР, ТИМЕ!

КРАЉИЦА МОРА ДА ЈЕ СУВИШЕ ЛУКАВА ДА БИ НЕКОМ ПРЕПУСТИЛА ТУ ТАЈНУ!

ЈАВИ ДЕКСТЕРУ ДА СЕ ПРИБЛИЖАВА КАРАВАН!

МОРАМО КРЕНУТИ СМЕСТА! ЉУДИ ИЗ КАРАВАНА НЕ СМЕЈУ НАС ВИДЕТИ!

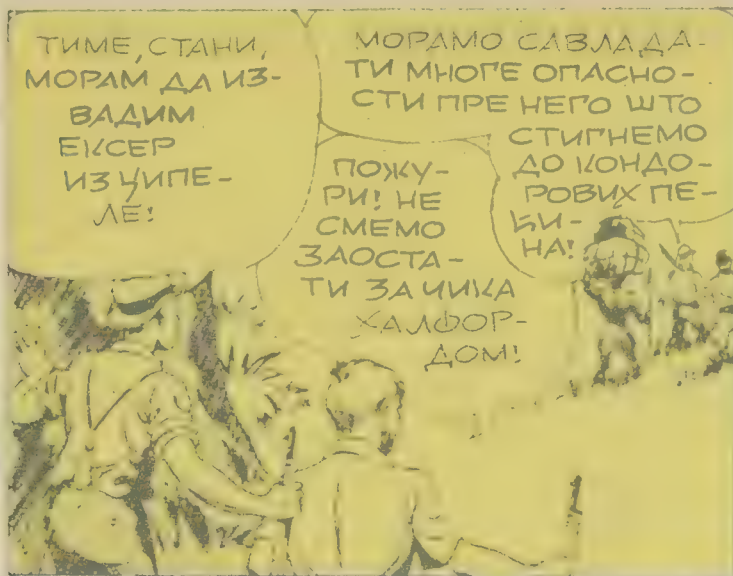
РЕКИ КУ СПАДУ И БРЕД-ФОРДУ ДА СЕ СПРЕМЕ!

ВЕРУЈЕМ ДА ЈЕ ВОЈНА КАРАВАНА НЕПРИЈАТЕЉ ТВОГА ОЦА, ТИМЕ! КО ЗНА КАКО, ДОЗНАО ЈЕ НЕШТО О СТУБУ ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ И САДА И ОН ТРАЖИ КОНДОРОВЕ ПЕКИНЕ!

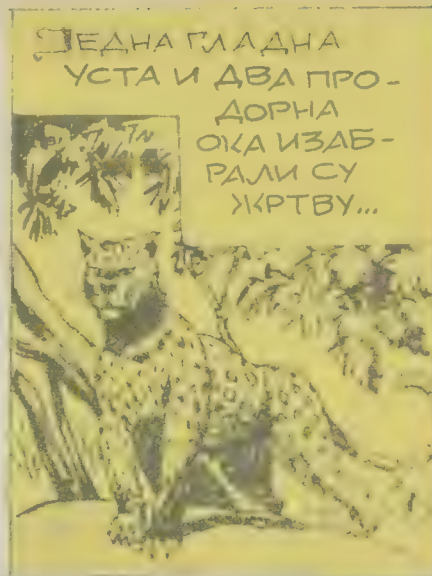
ЗАШТО ДА И ФАНГ НЕ ПОЂЕ С НАМА?

ТИМЕ, СТАНИ,
МОРАМ ДА ИЗ-
ВАДИМ
ЕКСЕР
ИЗ УИПЕ-
ЛЕ!

МОРАМО САЗЛАДА-
ТИ МНОГЕ ОПАСНО-
СТИ ПРЕ НЕГО ШТО
СТИГНЕМО
ДО КОНДО-
РОВИХ ПЕ-
ЊИ-
НА!
ПОЖУ-
РИ! НЕ
СМЕМО
ЗАСТА-
ТИ ЗА ЧИКА
ХАЛФОР-
ДОМ!

ЈЕДНА ГЛАДНА
УСТА И ДВА ПРО-
ДОРНА
ОКА ИЗБЕ-
РАЛИ СУ
ЖРТВУ...

ЖУТИ УБИЦА ЈЕ СКО-
ЧИО...

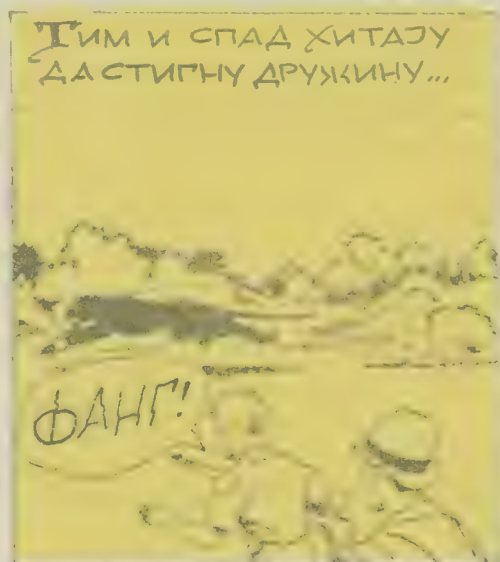
АЛИ, ЈЕДНА ДРУГА ВЕЛИ-
КА МАЧКА ВИДИ И
ЧУЈЕ...

ЗВЕР ЈЕ ОСТАВИЛА ДЕКСТЕ-
РА ДА БИ НАПАЛА БРЕДФОРДА.

ДОЋИ, ЛЕПО-
ТАНЕ, ЧЕКАМ
ТЕ!

ДОБАВО-
ЛА, МЕТАК СЕ
ЗАГЛАВИО!

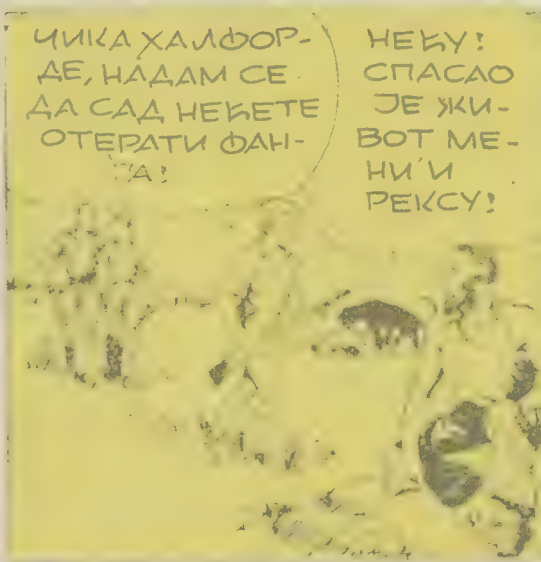

ТИМ И СПАД ХИТАЈУ
ДА СТИГНУ ДРУЖИНУ...

ФАНГ!

ЦРНИ ПАНТЕР И ЖУТИ
ЛЕОПАРД...

ЧИКА ХАЛФОР-
ДЕ, НАДДАМ СЕ
ДА САД НЕЋЕТЕ
ОТЕРАТИ ФАН-
ТА!

НЕЋУ!
СПАСАО
ЈЕ ЖИ-
ВОТ МЕ-
НИ И
РЕКСУ!

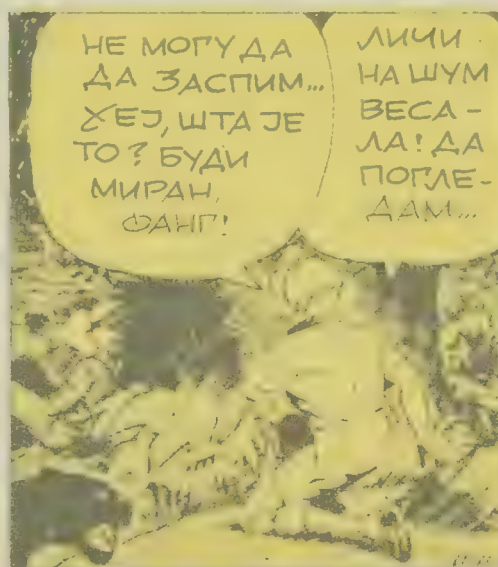
ПРЕД НАМА ЈЕ
РЕКА! ДА
ИМАМО ЧАМАЦ,
БРЖЕ БИСМО
СЕ КРЕТА-
ЛИ!

ШТА
ВРЕДИ
КАД НЕМА
ЧАМЦА!

ДОБРО МЕ-
СТО ЗА ЛО-
ГОР!

БОЉЕ СЕ
ЗАИСТА НЕ
БИ МО-
ГЛО НАКИ!

НЕ МОГУ ДА
ДА ЗАСПИМ...
ХЕЈ, ШТА ЈЕ
ТО? БУДИ
МИРАН,
ФАНГ!

ЛИЧИ
НА ШУМ
ВЕСА-
ЛА! ДА
ПОГЛЕ-
ДАМ...

ЕВО ШТА ЈЕ ТИМ ВИДЕО
НА МЕСЕЧИНИ...

ЧА-
МАЦ
ЈЕ
ПРИЛА-
ЗИО
СВЕ
БЛИЖЕ,
ТИМ
ЈЕ ПОС-
МАТРАО
САКРИ-
ВЕН
У
ЖБУЉУ...

ООХ...
ДОМО-
РОЦИ!

ШТА ЛИ СМЕРА-
ЈУ У ОВО ДОБА
НОЊИ? ХМ,
ИЗЛАЗЕ НА
ОБЛАУ...

ВЕСЛАЧИ СУ СЕ ТИХО
ИСКРЦАЛИ, А ЗАТИМ
СУ НЕСТАЛИ
У ЧУНГЛИ...

ЧИКА ХАЛФОР-
ДЕ, ЈЕДАН ЧА-
МАЦ СА НАОРУ-
ЖАНИМ ДОМО-
РОЦИМА ПРИС-
ТАО ЈЕ УЗ
ОБЛАУ!

ПРОБУ-
ДИ РЕК-
СА И СПА-
ДА! БР-
ЗО, ТИ-
МЕ!

ТРУДИЛИ
СУ СЕ ДА
БУДУ
ШТО ТИ-
ШИ!

ЧУДНО! А МЕНЕ СУ УВЕ-
РАВАЛИ ДА СВЕ ДО
КОНДОРОВИХ ПЕЈИНА
НЕЋЕМО СРЕСТИ РАТ-
НИЧКА ПЛЕМЕ-
НА!

СЛУШАЈТЕ!
СТИЖУ СА РЕКЕ!
САКРИЈТЕ СЕ
ИЗА ОНИХ
СТЕНА!

МИ-
РАН,
ФАНГ!

ИЈИ
ВАКИКИ
АМА
ВУ...
ЈА!

ИЗГЛЕДАЈУ
РЕШЕНИ
НА СВЕ!
ОПАСНО БИ
БИЛО
ОСТА-
ТИ...

ЧЕКАЈТЕ ЧАС
ТУ, ЈА И
СПАД ИДЕМО
У ОСМА
ТРАЊЕ!

ЈУЧЕ ЈЕ ЧИКА
ХАЛФОРД ЖАЛИО
ШТО НЕМАМО ЧАМАЦ...
САД ИМАМО ПРИЛИ-
КУ ДА ГА НА-

СЛУ-
ШАЈ,
СПА-
ДЕ...

БАВИ-
МО!

САМО ДА
УЋУТИКАМО
СТРАЖАРА!

АЛИ, СТРАЖАР ИМА
ОДЛИЧАН СЛУХ И ЊЕГОВ
ПОЗИВ ЗА ПОМОК...

... ЧУЛИ СУ РАТНИЦИ И
ПОХИТАЛИ НАТРАГ
КА ОБАЛИ.

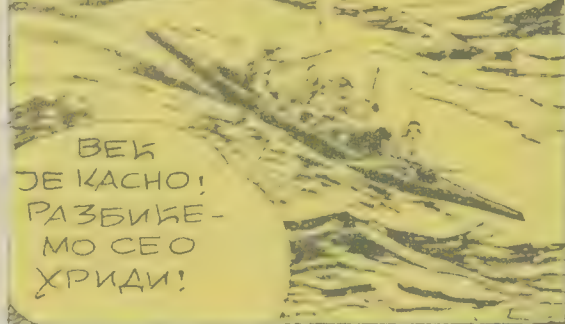
МАГЛА ЈЕ...
ПРОКИ ЂЕМО
ПОРЕД МАЈ-
МУНСКЕ СТЕ-
НЕ А ДА ЈЕ
И НЕ ПРИМЕ-
ТИМО!

ПАЗИ-
ЊЕМО,
СПА-
ДЕ!

ЗАШТО
ЈЕ
ФАНГ
ТАКО
НЕРВО-
ЗАН?

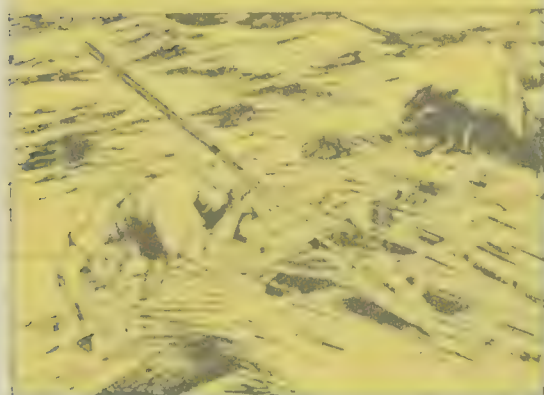
ТРЕБА ДА ПРИ-
СТАНЕМО!
ПРИБЛИЖАВА
СЕ НЕПО-
ГОДА!

ТРЕБА
ДА
СЛЕДИМО
ПРАВАЦ
ВЕТРА!

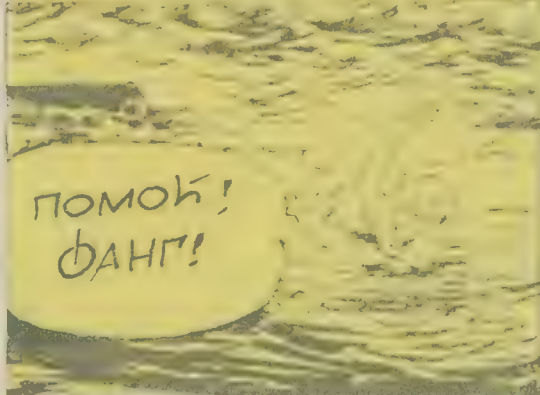

ВЕК
ЈЕ КАСНО!
РАЗБИЋЕ-
МО СЕ О
ХРИДИ!

ЧАМЦУ СЕ ПРОПЕО НА
ТАЛАСУ И ТИМ ЈЕ
СЛЕТЕО У ВОДУ...

ЊЕГОВИ ОЧАЈНИЧКИ
КРИЦИ НАДЈАЧАЛИ
СУ БУКУ НЕПО-
ГОДЕ...

ПОМОЋ!
ФАНГ!

ПОЛАКО, ФАНГ!
БИКЕ ТИ ПОТРЕБНА
СВА СНАГА КАД
НАС ТАЛАСИ БУДУ
ОДБИЈАЛИ
ОД ОБАЛЕ!

МОРЕ ИХ
ЈЕ
ПРОГУТА-
ЛО!

СИРО-
ТИ
ТИМ!

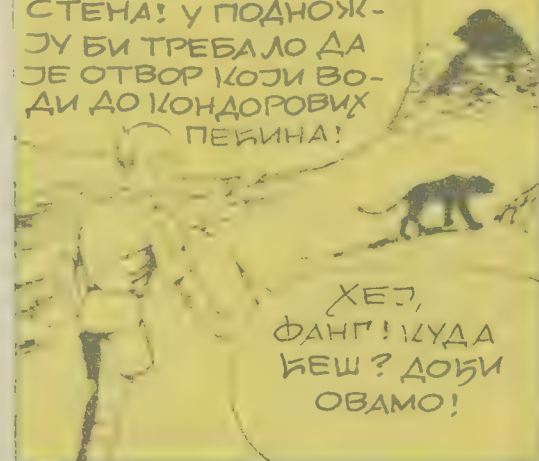

БОЈИМ СЕ
НАЈГОРЕГ! НЕ
ВИДЕ СЕ НИ ДЕ-
ЧАК НИ ПАН-
ТЕР!

ЦРНИ ПАНТЕР И ТИМ
ИЗЛАЗЕ ИЗ РАЗБЕ-
СНЕЛОГ МОРА...

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ
ОНО МАЈМУНСКА
СТЕНА! У ПОДНОЖ-
ЈУ БИ ТРЕБАЛО ДА
ЈЕ ОТВОР КОЈИ ВО-
ДИ ДО КОНДОРОВИХ
ПЕЈИНА!

ХЕЈ,
ФАНГ! КУДА
ЊЕШ? ДОЋИ
ОВАМО!

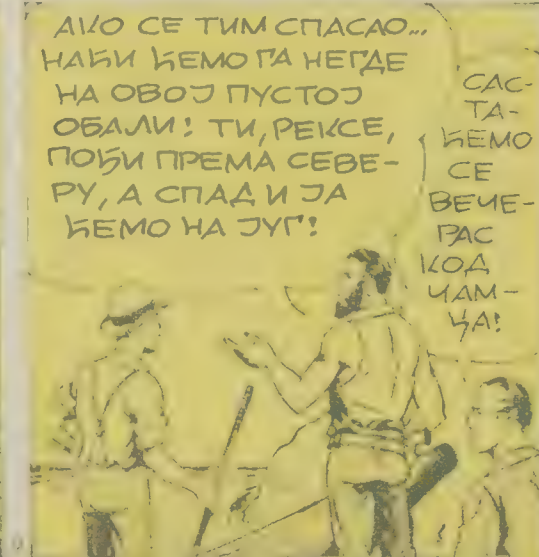
НАШЛО СИ КА-
МЕНУ СЕКИРУ!
МОРА ДА ЈЕ ПРИПА-
ДАЛА НАРОДУ
КОЈИ ЈЕ ОВАДЕ
ЖИВЕО ПРЕ
МНОГО ВЕКОВА!

МИСЛИМ ДА
ЊЕ СЕ НАШИ
ПРИЈАТЕЉИ ИС-
КРЦАТИ МАЛО
ДАЉЕ! НАДАМ
СЕ ДА СУ ЖИ-
ВИ!

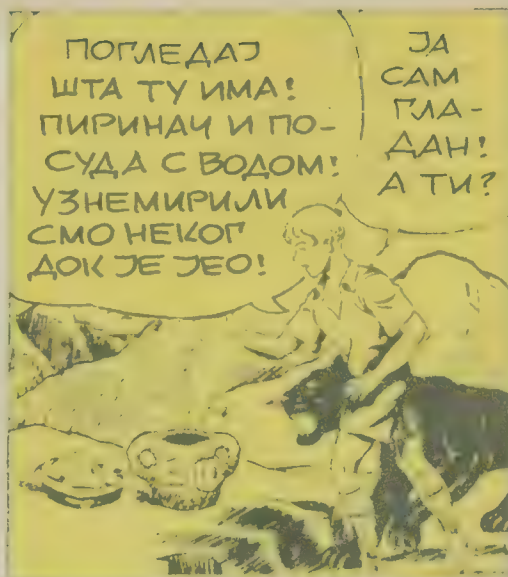
АКО СЕ ТИМ СПАСАО...
НАЊИ ЂЕМО ГА НЕГДЕ
НА ОВОЈ ПУСТОЈ
ОБАЛИ! ТИ, РЕКСЕ,
ПОЋИ ПРЕМА СЕВЕ-
РУ, А СПАД И ЈА
ЂЕМО НА ЈУГ!

САС-
ТА-
ЂЕМО
СЕ
ВЕЧЕ-
РАС
КОД
ЧАМ-
ЦА!

ТРАГОВИ! КРЕНУ-
ЋЕМО ЗА ЊИМА, ФАНГ!
МОЖДА ЋЕМО НАИ-
ЋИ НА НЕКО ПРИ-
ЈАТЕЉСКО
ПЛЕМЕ!

ПОГЛЕДАЈ
ШТА ТУ ИМА!
ПИРИНАЦ И ПО-
СУДА С ВОДОМ!
УЗНЕМИРИЛИ
СМО НЕКОГ
ДОК ЈЕ ЈЕО!

ЈА
САМ
ГЛА-
ДАН!
А ТИ?

СА ВРХА СТЕНЕ ЈЕДАН
СТРЕЛАЦ ЈЕ НА-
НИШАНИО...

... И ПОГОДИО СУД
СА ВОДОМ.

АЛИ, ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ
СТИГАО ДА ОДАПНЕ ДРУ-
ГУ СТРЕЛУ, ФАНГ ЈЕ
СКОЧИО...

ВАХУУУ

ЦЕЛО ПЛЕМЕ
ЈЕ КРЕНУЛО
ЗА НАМА!
БРЗО, НА
МАЈМУНСКУ
СТЕНУ!

АКО СЕ ТИМ
СПАСАО, НИ-
ЈЕ МОГАО
СТИЋИ ТАКО
ДАЛЕ-
КО!

УСТАНИ,
СПАДЕ! НА
ПРАВОМ
СМО ТРАГУ,
ОСЕКАМ
ТО!

АКО СЕ ПОПНЕМО НА ВРХ
МАЈМУНСКЕ СТЕНЕ, НЕ-
ЋЕМО ИМ ДО-
ПУСТИТИ ДА
НАМ ПРИЂУ!

СТРЕЛЕ НИСУ ЗАУСТА-
ВИЛЕ БЕГУНЦЕ. ГОНИ-
ОЦИ СВЕ ВИШЕ ЗДОС-
ТАЈУ...

ТРЧИ,
ФАНГ! ШТА
ТИ ЈЕ
НАЈЕД-
НОМ?

ХРАМЉЕ!
РАЊЕН
ЈЕ У
НОГУ!

СПАДЕ, БРЗО!
ДОБИ ДА ВИ-
ДИШ!

А ШТА,
ЧИКА
ХАЛФОР-
ДЕ?

ИЗНЕНА-
ДА,
СПАД И
ХАЛФОРД
УГЛЕДА-
ЛИ СУ
УДАЉИ-
НИ СТЕ-
НУ
ЧУД-
НОГ
ОБЛИ-
КА...

НАШЛИ
СМО МАЈ-
МУНСКУ
СТЕНУ!
БИЛА
ЈЕ САКРИ-
ВЕНА МА-
ГЛОМ!

ТРЕБА
ДА НАЂЕ-
МО И ТИ-
МА! МИС-
ЛИМ ДА
СМО СУ-
ВИШЕ ОТИ-
ШЛИ НА
ЈУГ!

НА ДРУГОЈ
СТРАНИ СТЕНЕ,
ТИМ И ФАНГ
СЕ ПЕЊУ КА ВРХУ,
С ГОЊИОЦИМА ЗА
ПЕТАМА...

ЈЕДНА РУКА ЈЕ СНАЖЊО
СТЕПЛА ТИМОВО СТО-
ПАЛО...

ФАНГ!
УХВА-
ТИО МЕ
ЈЕ! ПО-
МОК!

ПАНТЕР ЈЕ СКОЧИО!

НАПРЕД
ФАНГ! МОРА-
МО СТИЌИ
НА ВРХ ПРЕ
ЊИХ!

ГЛЕДАЈ КУД
ИДЕШ,
ФАНГ!

АКО
УСПЕМО ДА
СЕ СПУСТИМО
ДО МАЈМУНО-
ВИХ „УСТА“, НИ-
ШТА НАМ ВИШЕ
НЕ МОГУ!

АЛИ, ТИМ СЕ ОКЛИЗНУО...

ООХ!

ФАНГ!
БРЗО!
ОВДЕ
САМ!

ФАНГ!
ГДЕ СИ?
РУКЕ МИ
КЛИЗЕ...

ООХ!
ДРУЖИ МЕ
ЧВРСТО,
ФАНГ!

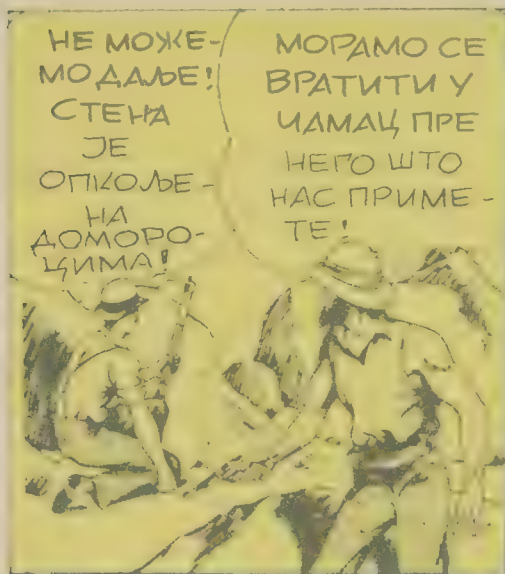
ИЗВУКАО
САМ СЕ
ЗА ДЛА-
КУ!

А САД ТРЕ-
БА ДА СЕ
СПУСТИМО
ДО
„УСТА“!

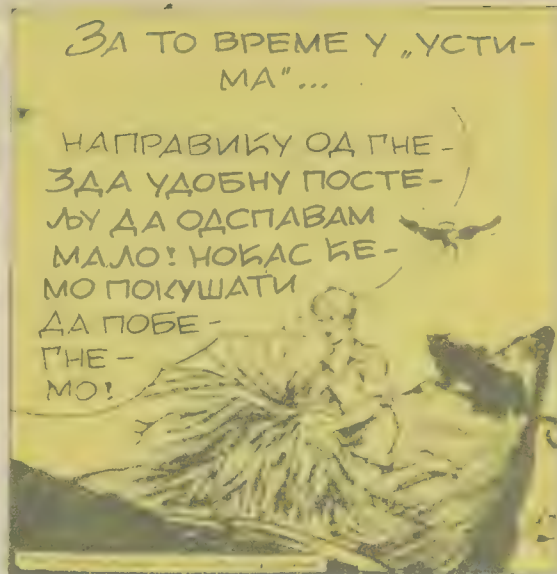

ЈЕДАН ОРАО
КРУЖИ У
ВАЗДУХУ...

ОВДЕ
СМО СИГУР-
НИ, ФАНГ! НОЋАС
БЕМО... ХЕЈ ПОГ-
ЛЕДАЈ ОВО ОГРО-
МНО ГНЕЗДО!

МОРАМО СЕ
ВРАТИТИ У
ЦАМАЦ ПРЕ
НЕГО ШТО
НАС ПРИМЕ-
ТЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У „УСТИ-МА“...

НАПРАВИКУ ОД ГНЕ-
ЗДА УДОБНУ ПОСТЕ-
ЉУ ДА ОДСПАВАМ
МАЛО! НОКАС ЋЕ-
МО ПОКУШАТИ
ДА ПОБЕ-
ГНЕ-
МО!

УХ!

ЕВО ГА ПО-
НОВО!
ЗГРАБИ
ГА,
ФАНГ!

ОРАО ЈЕ ЉУТ
ЗАТО ШТО СМО
МУ УЗЕЛИ ДОМ!
АЛИ, АКО ГА
УПЛАШИ-
МО...

ПАЗИ,
ФАНГ!
ЕВО
ГА!

МОРСКИ ОРАО ЈЕ ЈУРНУО
НА ПЛЕН...

ПАНТЕР
ЈЕ
СПРЕМАН...

СУДАР ЈЕ БИО СТРАШАН,
СТРМОГЛАВИЛИ СУ
СЕ У МОРЕ...

...И НЕСТАЛИ
У ДУБИНИ.

ФАНГ ЈЕ ИЗРОНИО!
СПАСАО СЕ ... ПЛИ-
ВА ПРЕМА ОБА-
ЛИ...

ТИМ НИЈЕ
МОГАО СТИЌИ
ДО ОБАЛЕ ПО
ОНАКВОЈ НЕ-
ПОГОДИ!
ЈАДНИ МОЈ
ПРИЈАТЕЉ!
И ФАНГ СЕ
УДАВАО
ПОКУШАВА-
ЈУЌИ ДА ГА
СПАСЕ!

СПАДЕ, ШТА
ОНО ДО-
ЛАЗИ...
?

ДО
БАВОЛА!
ПАН-
ТЕР!

ТРАГА-
ЊЕ ЗА
ТАЈНОМ
ВЕЧИТЕ
МЛАДО-
СТИ
ПРЕКИНУ-
ТО ЈЕ
ЗБОГ
ТИ-
МОВОГ
НЕС-
ТАН-
КА...

НЕ, НЕ! НЕ
ПУЦАЈТЕ
ЈОШ!
САЧЕКАЈ-
ТЕ!

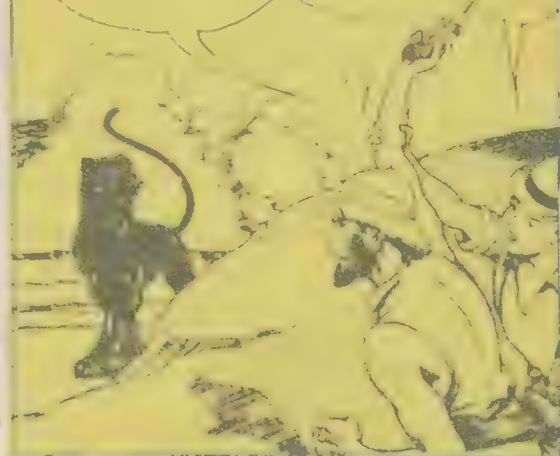
ПУЦАЈЕ-
МО АКО
НАС НАПА-
ДНЕ!

БИЋЕ
ТАДА
КАСНО
!

САД СИ
ГОТОВ!

НЕ! ТО
ЈЕ ФАНГ!

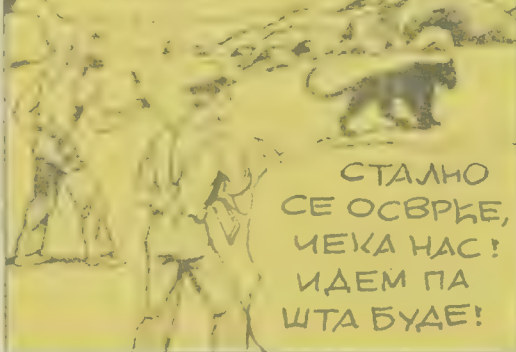

ОИ ЈЕ, СИГУРАН
САМ! КАО ДА
ЖЕЛИ ДА ПО-
БЕМО ЗА
ЊИМ!

АЛИ ФАНГ
СЕ УДА-
ВИО! ВИ-
ДЕО САМ
КАД ЈЕ
ПОТО-
НУО!

МОЖДА СИ У
ПРАВУ, СПАДЕ!
ДА НИЈЕ ФАНГ,
ВЕЋ БИ НАС
НАПАО!

СТАЛНО
СЕ ОСВРЌЕ,
ЧЕКА НАС!
ИДЕМ ПА
ШТА БУДЕ!

ВИ САЧЕКАЈТЕ
РЕКСА И КРЕНИ-
ТЕ ПРЕМА ЗАЛИ-
ВУ ИСПОД МАЈ-
МУНСКЕ СТЕ-
НЕ! НАКИ
ЋЕМО СЕ
ТАМО!

СТЕНА
ЈЕ ОП-
КОЉЕНА!
ЗАР НИ-
СИ ВИ-
ДЕО
ДОМО-
РОЋЕ!

ВОДИ МЕ, АЛИ
ПАЗИ ДА МЕ НЕ
УВУЧЕШ У КАК-
ВУ КЛОП-
КУ!

ЗА
ТО
ВРЕМЕ
ТИМ
НЕСТР.
ПЉИ-
ВО
ОЧЕКУ-
ЈЕ
ФАН-
ГА...

НЕ РАЗУМЕМ КАКО
ЈЕ МОГАО ДА ОДЕ,
А МЕНЕ САМОГ
ДА ОСТАВИ!

ЈЕДАН
ШУМ...
ТИМ СЕ
ОКРЕНУО И...

ДЕЧАК, УПЛАШЕН, ИЗМИ-
ЧЕ КА ИВИЦИ СТЕНЕ...

ОДЛАЗИ!
ОСТАВИ МЕ
НА МИРУ!

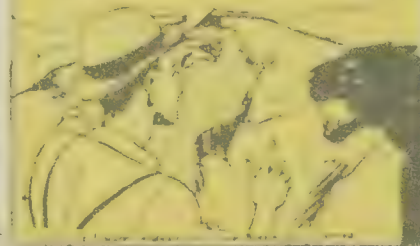
ПУСТИ МЕ!
ЗВАКУ У
ПОМОК!

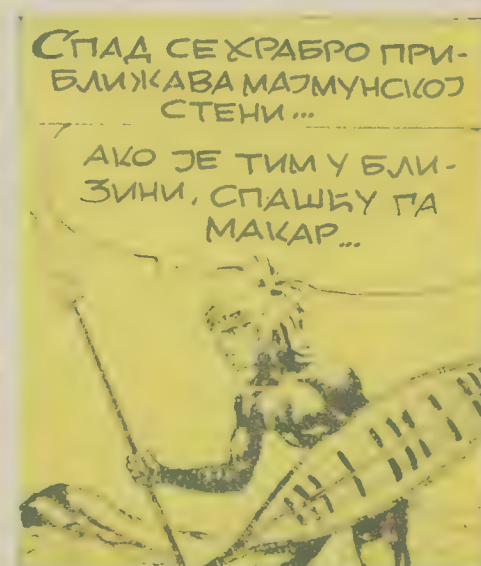

ОТА
ВАМАК
И... УР!

СПАД СЕ ЗАУСТА-
ВИО ДА РАЗМОТРИ
СИТУАЦИЈУ...

НЕ ВИДИМ НИКОГА,
ФАНГ... ХЕЈ, ИМА
ЛИ КОГА НА МАЈ-
МУНСКОЈ СТЕНИ?

БЕЖЕКИ, ТИМ ЈЕ ПРЕ-
СКОЧИО ШИРОКУ
ПУКОТИНУ У ТЛУ...

АЛИ, ТО ЈЕ УЧИНИО И
ЊЕГОВ ГОНИЛАЦ...

СПАД ЈЕ СА СТРЕПЊОМ
ПРОШАО ПОРЕД ГРУПЕ
ДОМОРОДАЦА...

ПРОВИРИВШИ ИЗА ЈЕДНЕ
СТЕНЕ, ВИДЕО ЈЕ...

БЕЗ ОКЛЕВАЊА, СКОЧИО
ЈЕ НА ТИМОВОГ ГОНИ-
ОЦА...

...И ЗАСУО ГА УДАРЦИМА,
АЛИ ПРОТИВНИК ЈЕ БИО
ЈАК...

ТИМЕ, ЈА
САМ, СПАД!
У ПОМОК!

СПАД!
ТИ
?

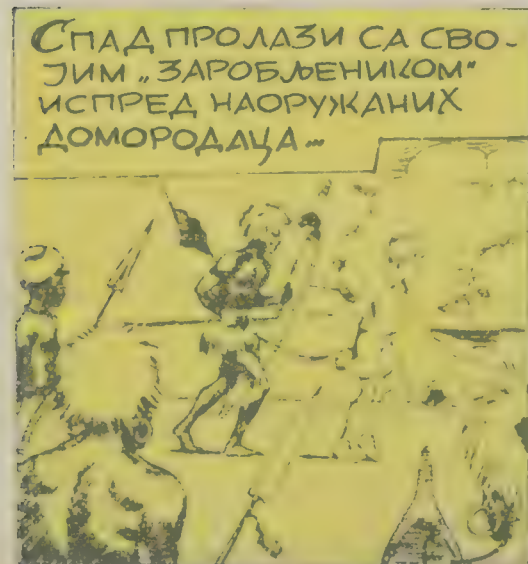
ТИМ ЈЕ ОНЕСПОСОБИО
НАПАДАЧА ЊЕГОВИМ
СОПСТВЕНИМ КОПЉЕМ...

ТУП

СВЕ ЈЕ УЗА-
ЛУД, НЕ МОЖЕ-
МО ИМ ПО-
БЕКИ!

МОРА ПО-
СТОЈАТИ
НЕКИ ИЗ-
ЛАЗ! ОКРЕ-
НИ СЕДАТИ
ВЕЖЕМ РУКЕ!

СПАД ПРОЛАЗИ СА СВО-
ЈИМ „ЗАРОБЉЕНИКОМ“
ИСПРЕД НАОРУЖАНИХ
ДОМОРОДАЦА...

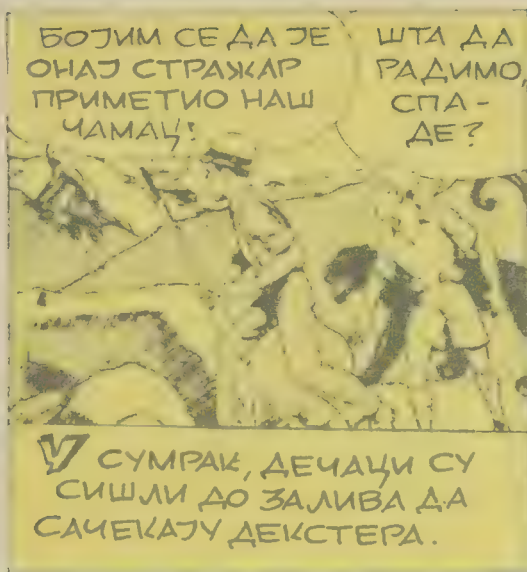
НЕ ПРАТЕ
НАС! А
САДА, КУ-
ДА ЊЕ-
МО?

ДО ОНИХ СТЕ-
НА! ТАМО ЈЕ
ФАНГ СА ЧОВЕ-
КОМ КОЈИ МИ
ЈЕ ПОЗАЈМИО
ОВАЈ
КОСТИМ!

СРЕЋАН
САМ ШТО
ТЕ ВИДИМ,
ФАНГ!

ЧИКА ХАЛ-
ФОРД И РЕКС
СТИЊИ ЊЕ
ЧАМЦЕМ
ЧИМ
ПАДНЕ
МРАК!

БОЈИМ СЕ ДА ЈЕ
ОНАЈ СТРАЖАР
ПРИМЕТИО НАШ
ЧАМАЦ!

ШТА ДА
РАДИМО,
СПА-
ДЕ?

У СУМРАК, ДЕЧАЦИ СУ
СИШЛИ ДО ЗАЛИВА ДА
САЧЕКАЈУ ДЕКСТЕРА.

СПАД МИ ЈЕ РЕКАО
ДА БУГА НАКЊИ У ПОД-
НОЖЈУ МАЈМУНСКЕ
СТЕНЕ! НАДАМ СЕ ДА
ЋЕ БИТИ ТАМО!

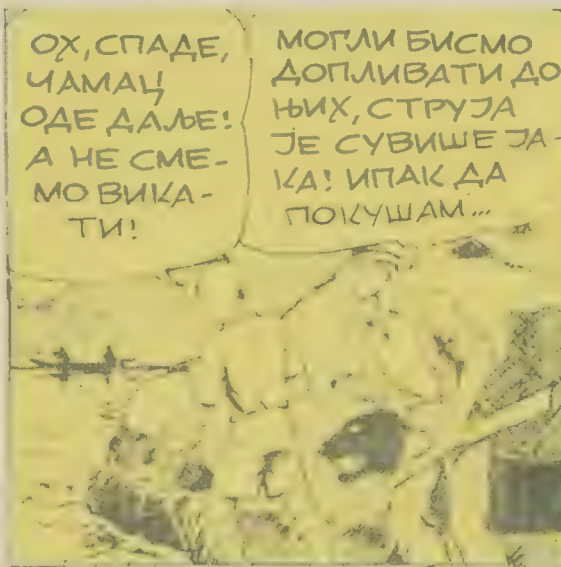

ДОЛАЗИ ДА ТРАЖИ ПО-
ЈАЧАЊА! МОРАМО
ГА ЗАУСТАВИТИ!

АЛИ,
НЕ СМЕ
СЕ НИШ-
ТА ЧУ-
ТИ...

ОВО ЋЕ МУ
БИТИ ДОВО-
ЉНО!

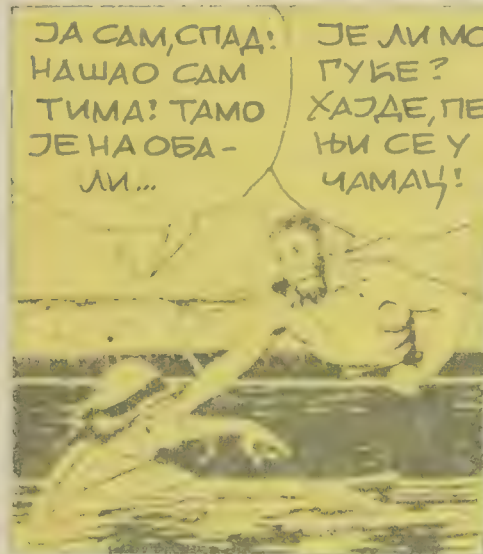
ОХ, СПАДЕ,
ЧАМАЦ
ОДЕ ДАЉЕ!
А НЕ СМЕ-
МО ВИКА-
ТИ!

МОГЛИ БИСМО
ДОПЛИВАТИ ДО
ЊИХ, СТРУЈА
ЈЕ СУВИШЕ ЈА-
КА! ИПАК ДА
ПОКУШАМ...

ЧУЈЕШ ЛИ
ПЉУСКАЊЕ
ВОДЕ? ДА
НИСУ ДЖ-
КУЛЕ?

НЕ! ИЗ-
ГЛЕДА ДА
НАМ СЕ НЕ-
КО ПРИБ-
ЛИЖАВА
ПЛИВА-
ЈУКИ!

ЈА САМ, СПАД!
НАШАО САМ
ТИМА! ТАМО
ЈЕ НА ОБА-
ЛИ...

ЈЕ ЛИ МО-
ГУЋЕ?
ХАЈДЕ, ПЕ-
ЊИ СЕ У
ЧАМАЦ!

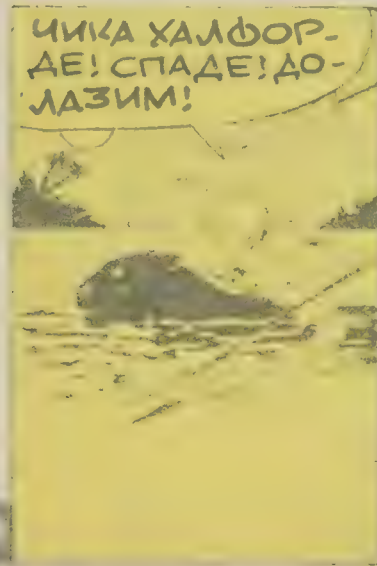

СПАД ИХ ЈЕ
СТИГАО И САД
ДОЛАЗЕ! ОХ КА-
КВА ЈЕ ОНО ВИКА?
ДОЛАЗЕ И ДО-
МОРОЦИ!

ОСТАВИО САМ
ТИМА И ФАНГА
ИЗА ОНИХ СТЕ-
НА!

КОПЛА! ПАЏА-
ЈУ НАС СА
ОБАЛЕ! УЗ-
МИТЕ ПУШ-
КЕ!

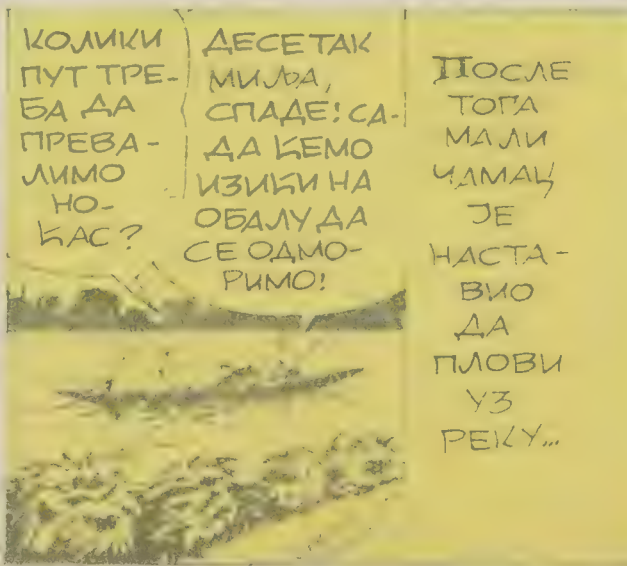

ЧИКА ХАЛФОР-
ДЕ! СПАДЕ! ДО-
ЛАЗИМ!

НИ САМ ВАС СМЕО ЧЕ-
КАТИ НА ОБАЛИ, И ЗА-
ПЛИВАО САМ СА ФАН-
ГОМ!

ТИ-
МЕ,
ЖИВ
СИ
!

КОЛИКИ
ПУТ ТРЕ-
БА ДА
ПРЕВА-
ЛИМО
НО-
КАС?

ДЕСЕТАК
МИЉА,
СПАДЕ! СА-
ДА ЋЕМО
ИЗИЊИ НА
ОБАЛУ ДА
СЕ ОДМО-
РИМО!

ПОСЛЕ
ТОГА
МАЛИ
ЧАМАЦ
ЈЕ
НАСТА-
ВИО
ДА
ПЛОВИ
УЗ
РЕКУ...

ЈОШ СТО МЕ-
ТАРА И МОЌИ
КЕМО ДА ЗА-
ПЛОВИМО!

ИЗГУБИКЕ-
МО МНОГО
ВРЕМЕНА
ГУРАЈУЌИ
ЧАМАЦ!

ОТКАКО СМО НА-
ПУСТИЛИ МАТ-
МУНСКУ СТЕНУ
НИСМО СРЕЛИ
ЖИВУ ДУШУ!

БОНГ
БОНГ
БОНГ

ДАЛЕКО ОДАТЛЕ,
ПОРУКА ЈЕ ПРИМ-
ЉЕНА И ОДАСЛАНА...

БОНГ
БОНГ
БОНГ

...ПРЕМА
КОНДРО-
ВИМ
ПЕЌИНА-
МА
ГДЕ
ЖИВИ
КРАЉИЦА
ЛОАНА.

МИР!
ЧУЈЕ СЕ
ТАМ-ТАМ?

...И СТИГЛА ДО УШИЈУ ЛОРИ-
ЛЕ И ЊЕНИХ РАТНИКА.

БОНГ
БОНГ
БОНГ

БУБ-
ЊЕВИ
КАЖУ
ДА СЕ ПРИ-
БЛИЖАВА
ОПАС-
НОСТ!

БИЋЕ НЕВОЉЕ,
МОМЦИ, АЛИ
УМЕЋЕМО ДА
СЕ БРАНИ-
МО!

ПОГЛЕДАЈ-
ТЕ... ЕНО
ПЛАНИ-
НЕ!

ИМАМ
УТИСАК ДА НАС
СА ОБАЛЕ НЕКО
ПОСМАТРА!

ЈЕДНА БЕЛА ДЕВОЈ-
КА ГЛЕДА ЧАМАЦ КО-
ЈИ ПЛОВИ РЕКОМ...

ЕРО КИКА ЕТ
КАТА
МИОМА!

БОНГ
БОНГ
БОНГ

КАО ОДГОВОР НА ЛОРИЛИНУ
ПОРУКУ, ПОЈАВИО СЕ РАТНИ
СЛОН...

ЖИВОТИЊА ЈЕ СУРЛОМ
ПОДИГЛА ДЕВОЈКУ...

ГЛЕДАЈ, СПА-
ДЕ! НЕКО ДО-
ЛАЗИ ПРЕМА
РЕЦИ ИЗМЕ-
БУ ДРВЕ-
КА!

РЕКСЕ!
ЧИКА ХАЛ-
ФОРДЕ!
УЗМИТЕ
ПУШКЕ! БР-
ЗО!

ОДЈЕДНОМ, ИСКРСНУО ЈЕ СЛОН И ЈУРНУО У ВОДУ...

СЛОН!
ПУЦАЈ-
ТЕ!

БЕЛА
ДЕВОЈ-
КА!

ЗАУСТАВИ-
ТЕ ГА, ГОС-
ПОДИЦЕ!
СТАНИ-
ТЕ!

ФАНГ!

ФАНГ ЈЕ ХРАБРО КРЕНУО У НАПАД,

АЛИ СЛОН ГА ЈЕ
СПРЕМНО ДОЧЕ-
КАО...

МИРАН,
ПОНЏО!
ПУСТИ
ГА!

КРАЉИЦА
ЛОАНА ЖЕЛИ
ДА НАПУС-
ТИТЕ ЊЕНУ
ЗЕМЉУ!

КО СТЕ
ВИ? И КО
ЈЕ ТА
КРАЉИЦА
ЛОАНА?

ШТА ВАМ ТО
ЗНАЧИ? УМАЛО
НАС ВАШ СЛОН
НИЈЕ ЗА-
ЗНАО!

ЗАШТО
НАПАДА-
ТЕ МИР-
НЕ ПУТ-
НИКЕ?

ОДЛАЗИТЕ,
ИЛИ ЋУ ВАС
СТРАЖАРНО
СПРОВЕСТИ ДО
ЊЕНОГ ВЕЛИ-
ЧАНСТВА!

ОВА СЕ НЕ
ШАЛИ! МОГЛО
БИ СЕ ДЕСИ-
ТИ ДА НАС
УЗ ПУТ ПО-
БИЈУ!

МОЖДА НЕЋЕ...
ЗАР НАМ НИ-
ЈЕ ЦИЉ ДА
ДОБЕМО ДО
КРАЉИЦЕ?
ИМАМ ИДЕЈУ...

ПРИСТАЈЕ-
МО ДА НАС
ОДВЕДЕТЕ
КРАЉИЦИ!
АЛИ
ВИ
САМИ!

ДОБРО!
ПОНЏО ЋЕ
ВАС СПРЕ-
ЧИТИ АКО
ПОКУШАТЕ
ДА ПОБЕ-
ГНЕТЕ!

ДОТ МЈ ЈОИ
МЕО ТУТ АВА...
ИТА ТА! ВИДИ-
ТЕ ЛИ? ОДЛА-
ЗЕ, АЛИ НЕ-
РАДО!

КАКО ДА
ОВАКО ЉУП-
КА ДЕВОЈ-
КА КОМАН-
ДУЈЕ РАТ-
НИЦИ-
МА?

НИЈЕ ТРАЖИ-
ЛА ДА ПОЛОЖИ-
МО ОРУЖЈЕ! И
САД СМО ТОБО-
ЈЕ ЊЕНИ ЗАРО-
БЉЕНИЦИ! СМЕ-
ШНО!

ЗНАШ, ФАНГ, ОД-
ВЕШЋЕ НАС НА
СЛОНУ ДО КОН-
ДОРОВИХ
ПЕЊИНА!

ПАНТЕР НЕ
МОЖЕ С НАМА!
ПОНЏО ГА
НЕ ПОДНО-
СИ!

АЛИ, ФАНГ
ЈЕ МИРАН...
УЧОЛИКО
МЕНЕ НЕ-
КО НЕ НА-
ПАДНЕ!

ПСТ, СПАДЕ!
ФАНГ НАС ИПАК
ПРАТИ!

ЗАРОБ-
ЉЕНИЦИ
НАСТАВ-
ЉАЈУ
ОПАСНО
ПУТОВА-
ЊЕ СА
ИЗАСЛА-
НИЦОМ
КРАЉИ-
ЦЕ
ЛОДНЕ.

ОВО
ЈЕ
БОЉЕ
НЕГО
ПЕШАЧИ-
ТИ,
ЗАР
НЕ?

ДЕВОЈКА
КАЖЕ ДА
СЕ ЗОВЕ
ЛОРИ-
ЛА!

ХАЈДЕ,
ПОНЏО!
УЋИ У
ВОДУ!

ЛОДНА ЈЕ УВЕК
У РАТУ СА СУСЕД-
НИМ ПЛЕМЕНИ-
МА! САДА СМО
НА НЕПРИЈА-
ТЕЉСКОЈ
ТЕРИТОРИ-
ЈИ!

АКО НАС
НАПАД-
НУ, БРА-
НИЋЕМО
СЕ, ЛО-
РИЛА!

СПАДЕ, ЧУ-
ЈЕШ ЛИ ОНУ
БУКУ? ШТА ЈЕ
ТО?

РАТНИЦИ НЕПРИЈАТЕЉСКОГ
ПЛЕМЕНА ПОЈАВИЛИ СУ СЕ
НА ВРХУ ЈЕДНОГ БРЕЖУЉКА
И ЈУРНУЛИ
КА РЕЦИ...

АМАГАРИ!
ПОУБИЈАЋЕ
НАС! БРЖЕ,
ПОНЏО!

ПОЛАКО!
НЕ ПУЏАЈ-
ТЕ ДОК
НАМ НЕ
ПРИЂУ!

КИО
ОВАХА
МИ!

УА-ХО-О!

ВАТРА!
САД!

КАКО ГИЂА-
ТИ СА СЛО-
НА У ПОК-
РЕТУ?

КРАК

СТИЖУ
НАС
СПАДЕ!

ПОНЏО СЕ СПОТАКАО И...

АМАГАРИ СУ ПОТРИЧАЛИ
КА ДЕВОЈЦИ...

БУКУ ЈЕ
ПРЕМА
СВОМ
СЛО-
НУ!

НЕ МО-
ЖЕМО
ИХ
СПРЕ-
ЧИТИ!

ХАЈДЕ,
ПОН-
ЏО,
ПОЖУ-
РИ!

ЏАНГ, ЦРНИ ПАНТЕР,
ПОЈАВИО СЕ КАО ИЗ
ЗЕМЉЕ...

...И БАЏИО СЕ НА ПРЕС-
ТРАВЉЕНЕ АМАГАРЕ.

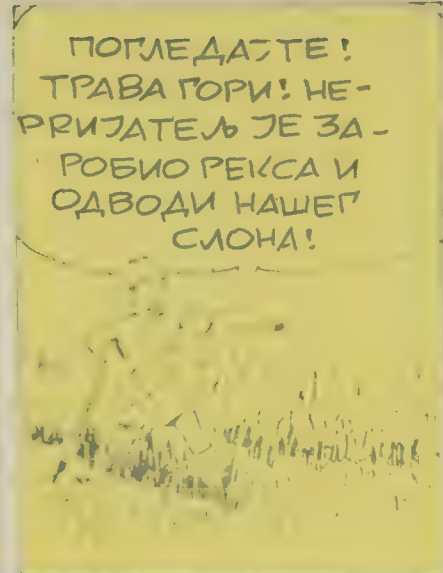

ОХ, ОВА ЗВЕР
МИ ЈЕ СПАС-
ЛА ЖИ-
ВОТ!

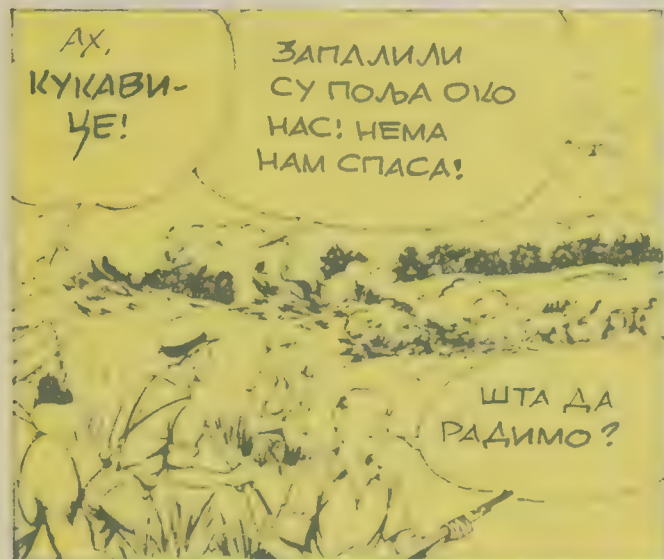
МОРАМО ОД-
МАХ ОДАВ-
ДЕ!

САВЛАДАВШИ СТРАХ, АМА-
ГАРИ СЕ ВРАКАЈУ ДА СЕ ОС-
ВЕТЕ.

ПОГЛЕДАЈТЕ!
ТРАВА ГОРИ! НЕ-
ПРИЈАТЕЉ ЈЕ ЗА-
РОБИО РЕКСА И
ОДВОДИ НАШЕГ
СЛОНА!

АХ,
КУКАВИ-
ЦЕ!

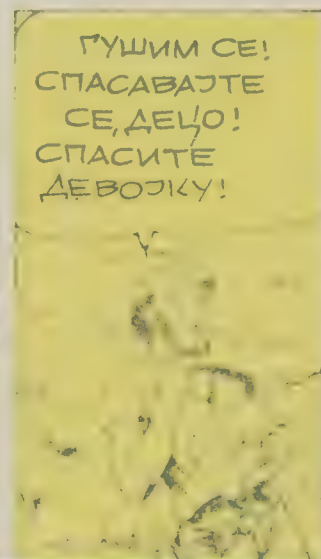
ЗАПАЛИЛИ
СУ ПОЉА ОКО
НАС! НЕМА
НАМ СПАСА!

ШТА ДА
РАДИМО?

ВЕТАР НО-
СИ ПЛАМЕН
ПРЕМА
НАМА!

НЕКЕМО ИЗИ-
ЋИ ЖИВИ
ОДАВДЕ!

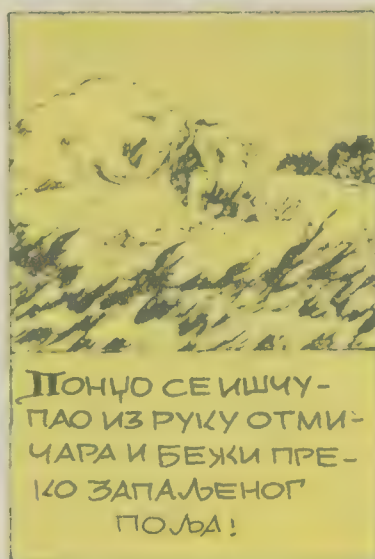

ГУШИМ СЕ!
СПАСАВАЈТЕ
СЕ, ДЕЦО!
СПАСИТЕ
ДЕВОЈКУ!

ЗА МНОМ, ТИ-
МЕ! НАКИ БЕМО
ИЗЛАЗ!

ОД ОВОГ ДИ-
МА НЕ ВИДИМ
НИШТА!

ПОНЏО СЕ ИШЧУ-
ПАО ИЗ РУКУ ОТМИ-
ЧАРА И БЕЖИ ПРЕ-
КО ЗАПАЉЕНОГ
ПОЉА!

СПАДЕ,
ЦЕ-
КАЈ
НАС!

ПОНЏО!
ПОНЏО!
ДОЋИ
ОВАМО!

СМИРИ
СЕ,
ПОНЏО!

ЧВРСТО СЕ ДРЖИТЕ!
ПРОЛАЗИМО КРОЗ ПЛА-
МЕН!

ЗАБО-
РАВИЛИ
СМО
ФАН-
ГА!

ПАНТЕР ЈЕ У КЛОПЦИ...

ДОК
ПРЕКО
ВАТРЕНОГ
МОРА
ТИМ ОЧАЈ-
НИЧКИ
ДОЗИВА
ФАНГА
МИСЛЕКИ
ДА ЈЕ
ИЗГУ-
БЉЕН...

...ПАНТЕР ЈЕ ЈУР-
НУО КРОЗ ВАТРУ И
БАЦИО СЕ У РЕКУ.

КАКАВ НЕС-
РЕЃАН ДАН!
РЕКС ЈЕ ЗА-
РОБЉЕН, А
САД ЈЕ НАС-
ТРАДАО И
ФАНГ!

И НЕМА
МНОГО
НАДЕ
ДА ЂЕМО
ИХ ВИДЕ-
ТИ ЖИВЕ!

ЛОРИЛА
КАЖЕ ДА СЕ
ПРИБЛИЖА-
ВАМО ЛОДНИ-
НОМ ПОДЗЕМ-
НОМ КРАЉЕВ-
СТВУ!

КО ЗНА
ШТА НАС
ЧЕКА? НЕ
ЗАБОРАВИ-
ТЕ ДА СМО
ПОВРЕДИ-
ЛИ КРАЉИ-
ЧИНУ ТЕРИ-
ТОРИЈУ!

ИЗА ОНИХ СТЕНА
МОРАМО НАСТАВИТИ
ПЕШИЦЕ! ТРЕБА ДА
ВАС ПРЕДАМ ПОГЛА-
ВИЦИ А-ВА-ТА КАО
ЗАРОБЉЕНИКЕ!

ТО САМ И ПРЕТ-
ПОСТАВЉАО! ЛО-
РИЛА НАС ЈЕ
ЛЕПО УДЕ-
СИЛА!

СМИРИТЕ СЕ! ДОК НЕ
ОБАВЕСТИТЕ ЛОДНУ ДА СУ
НАС ЗАРОБИЛИ, НЕЋЕ
НАМ НИ-
ШТА!

ХАЛФОРДА ДЕКСТЕРА СУ РА-
ЗОРУЖАЛИ И ОДВУКЛИ ПРЕМА
ЈЕДНОЈ КОЛИБИ...

... А ТИМА И СПАДА СУ
УБАЦИЛИ У ДРУГУ КО-
ЛИБУ.

ПОГУБИЊЕ-
МО ИХ КАД
СУНЦЕ ОД-
СКОЧИ!

НИЈЕ ТВО-
ЈЕ ДА ОД-
ЛУЧУЈЕШ О
ТОМЕ, ПОГЛАВИ-
ЦО А-ВА-ТА!

ПОГЛАВИЦА ЈЕ ПОСЛАО
ГЛАСНИКА КРАЉИЦИ...

СТАРАЦ С БРАДОМ ЈЕ
ТРАЖИО ДА ГОВОРИ С
ТОБОМ, СВЕТЛА КРА-
ЉИЦЕ, АЛИ
ПОГЛАВИЦА
ТО НИЈЕ
ДОЗВОЛИО!

КАЖИ ПОГЛАВИЦИ А-ВА-ТА ДА
СТАРАЦ И ЊЕГОВИ ДРУГОВИ МОРА-
ЈУ ДОЖИВЕТИ СУДБИНУ СВИХ
ОНИХ КОЈИ СУ СЕ УСУДИЛИ ДА...

...ПОВРЕДЕ
МОЈЕ ГРАНИЦЕ!
ИДИ!

ЖАДО МИ ЈЕ САМО ШТО И ДЕ-
ЦАЦИ МОРАЈУ УМРЕТИ! ШТО
СЕ ТИЧЕ ТАЈНЕ ВЕЧИТЕ МЛА-
ДОСТИ... КО ЗНА КА-
КВЕ БИ ТО ПОСЛЕ-
ДИЦЕ ИМАЛО ЗА ЧО-
ВЕКАН-
СТВО!

ГДЕ ЛИ ЈЕ
ЧИКА ХАЛФОРД?
ДА ЛИ ДА ПО-
КУШАМО
БЕЖСТВО
?

ПРВО
ВИДИМО
ШТА
НАМЕРА-
ВАЈУ!

НОСИШ ЛИ
ПОРУКУ ОД
НАШЕ СВЕ-
ТЛЕ КРАЉИ-
ЦЕ?

ЊЕНА ЖЕ-
ЉА ЈЕ ДА
ЗАРОБЉЕ-
НИЦИ УМРУ!

ПСТ, СПАДЕ...
КУДА НАС
ТО ВОДЕ?

ЧАК И БЕЗ ЗА-
ВОЈА ПРЕКО
ОЧИЈУ НЕ БИХ
УМЕО ДА ТИ ОД-
ГОВОРИМ!

ДОКЛЕ
МИСЛЕ
ОВАКО?
УМОРАН
САМ
И
ГЛА-
ДАН...

ПОСТА-
ЈЕМ
СВЕ
ЗАБРИ-
НУТИ-
ЈИ,
ТИ-
МЕ!

И ЈА!
ОВО МИ
СЕ НИКА-
КО НЕ ДО-
ПАДА! ШТА
ЛИ ЈЕ СА
ЧИКА
ХАЛФОР-
ДОМ?

ТИМЕ, ОСЕ-
КАМ ДА ЈЕ
ЧИКА ХАЛ-
ФОРД У
БЛИЗИ-
НИ!

А ЈА
ОСЕ-
КАМ
МИ-
РИС-
ДИ-
МА!

БУКТИЊА ЈЕ ДОДИРНУЛА СВЕ
ГРАНИЦЕ ОКО НОГУ ХАЛФОРДА
ДЕКСТЕРА...

МИСЛИМ ДА СЕ ДО-
ГАБА НЕ-
ШТО
УЖАС-
НО!

ОВА КАЗНА ЧЕКА СВЕ
ОНЕ КОЈИ
ПОВРЕДЕ
СВЕТУ
ЛОАНИНУ
ЗЕМЉУ!

ЕПЛУРАКАС
ОРЕ-
ГА!

ЕПЛУРАКАС ОРЕГА!
ОСЛОБОДИТЕ ГА! ИЗГО-
ВОРИО ЈЕ СВЕТЕ КОН-
ДОРОВЕ РЕЧИ!

ЗАШ-
ТО
ТОЛИКО
ВИ-
ЧУ?

ЧИКА
ХАЛ-
ФОР-
ДОВ
ГЛАС!

ХАЛФОРД
ДЕКСТЕР
ЈЕ
СИЛОЊЕН
СА
ЛОМАЧЕ
ЗАХВА-
ЉУЈУКИ
МАГИЧ-
НОЈ
ФОР-
МУЛИ...

АЛИ, ОВА ДВОЈИЦА
МОРАЈУ ДА УМРУ! КО НЕ
ЗНА КОНДОРОВЕ СВЕТЕ
РЕЧИ, НЕ СМЕ ДА
УЉЕ У ЛОАНИНО
КРАЉЕВСТВО!

ОСЛОБОДИ И ЊИХ,
УЗВИШЕНИ ПО-
ГЛАВИЦО А-ВА-
ТА!

КО ВАМ
ЈЕ КА-
ЗАО
МАГИЧ-
НЕ РЕЧИ
КОЈЕ СУ
НАС
СПАС-
ЛЕ?

ТВОЈ ОТАЦ,
КАД СУ ПЛАМЕ-
НОВИ ПОЧЕЛИ ДА
МИ ЛИЖУ УЗ
ТЕЛО, ОДЈЕД-
НОМ САМ ИХ
СЕ СЕ-
ТНО!

ПОГЛАВИЦО,
ЈУЧЕ СУ АМА-
ГАРИ ЗАРОБИ-
ЛИ ЈЕДНОГ
ОД МОЈИХ ДРУ-
ГОВА!

ЛОРИЛА
ПРЕТРАЖУ-
ЈЕ ЦЕЛУ
ОБЛАСТ
ДА БИ ГА
ОСЛОБО-
ДИЛА!

КРАЉИЦА
КЕ СЕ РАЗБЕС-
НЕТИ КАД СА-
ЗНА ДА СМО
ДОШЛИ ДА
ОТКРИЈЕМО
ЊЕНУ ТАЈ-
НУ!

ЗАМИСЛИ,
ТИМЕ; ЖЕНА
КОЈА ИМА
2000 ГОДИ-
НА МОРА ДА
ЈЕ НАБО-
РАНА!

ПОЋИТЕ САМНОМ!
НАША СЛАВНА
КРАЉИЦА ХОКЕ
ДА ВАС ВИДИ!

КАКАВ ЧУ-
ДАН НАРОД!
ЖИВИ У
СТЕНА-
МА!

ПОГЛАВИ-
ЦА КАЖЕ
ДА СУ КРА-
ЉЕВСКЕ ОДА-
ЈЕ ПОД ЗЕМ-
ЉОМ!

УХ... ЧИНИ МИ СЕ ДА
НАС БЕЗБРОЈ
ОЧИЈУ ГЛЕДА ИЗ-
МЕЂУ СТЕНА!

ТУНЕЛ
СЕ
СПУ-
ШТА!

САД СМО
СИГУРНО
300 МЕТА-
РА ИСПОД
ЗЕМЉЕ!
БР-Р-Р!

ОДАВ-
ДЕ БИ
БИЛО
ТЕШКО
ПОБЕ-
КИ!

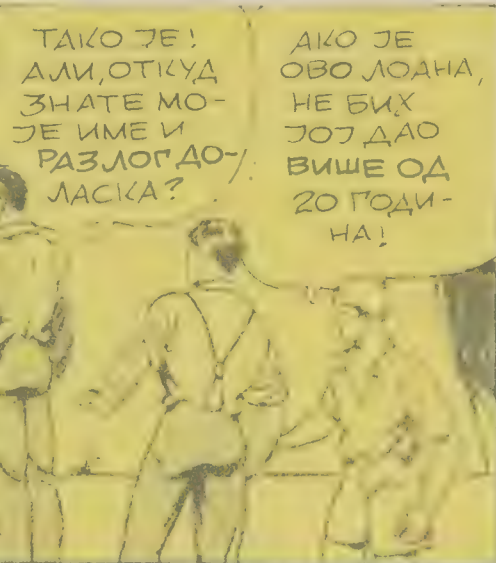
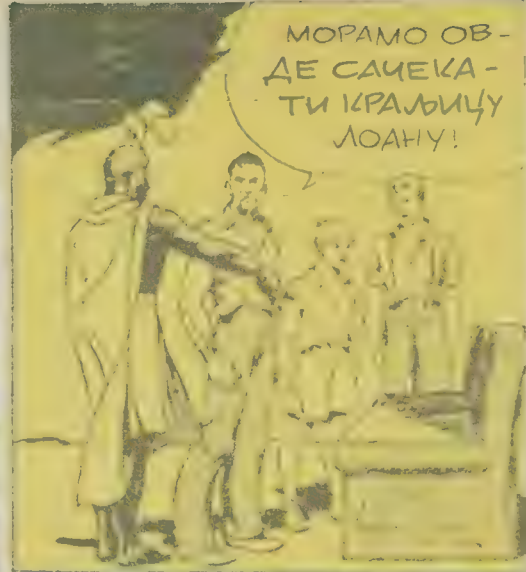
ПОГЛЕДАЈ...
ПРОЗОР
У СТЕ-
НИ!

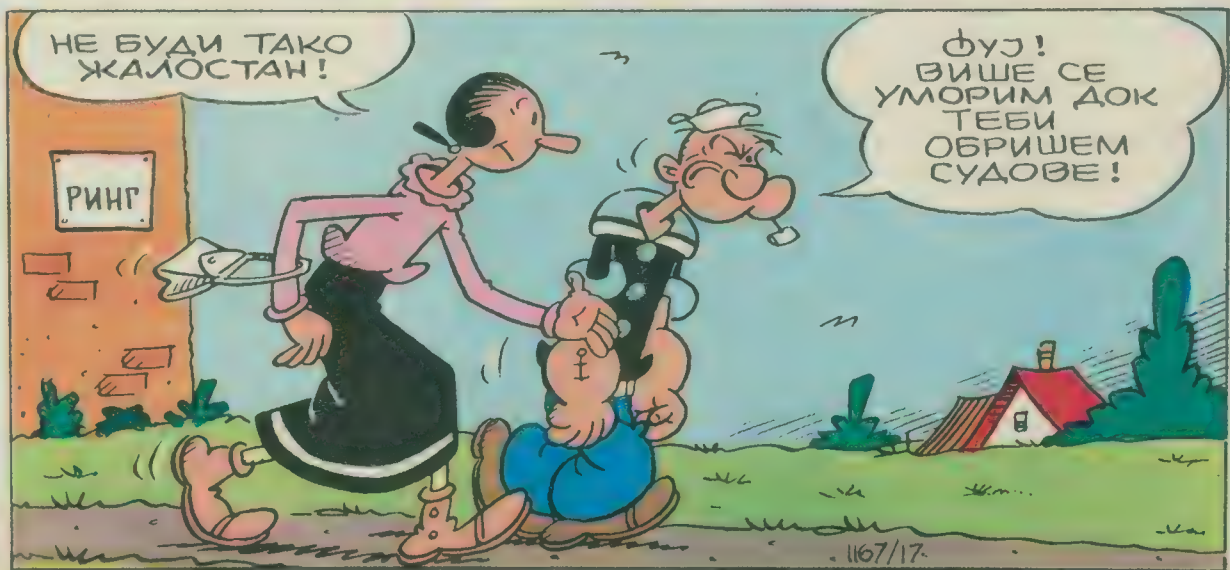
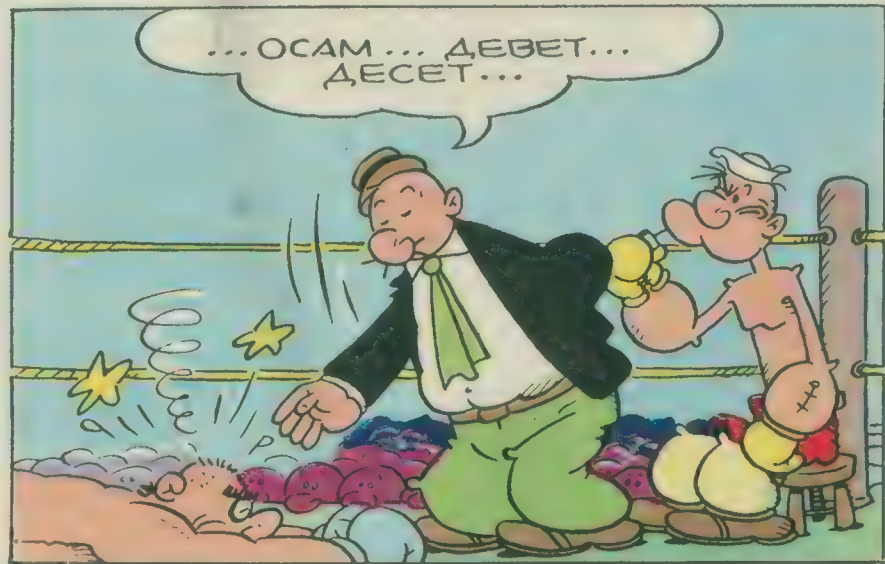
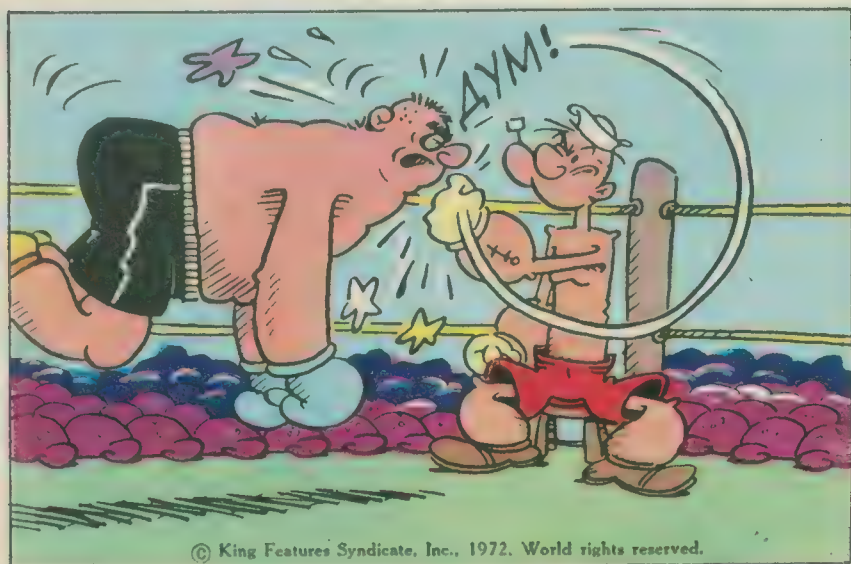
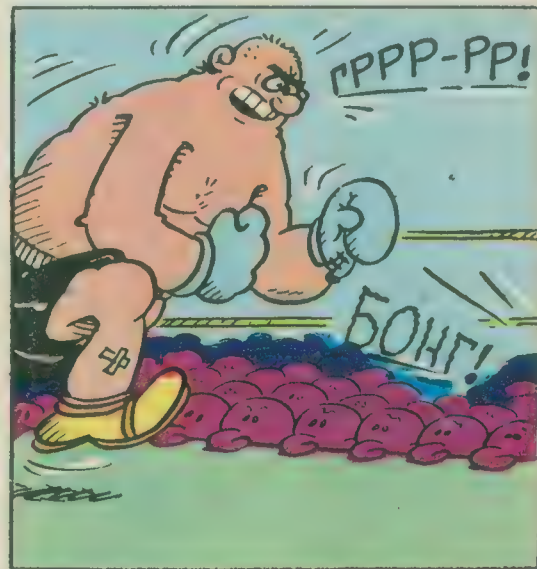
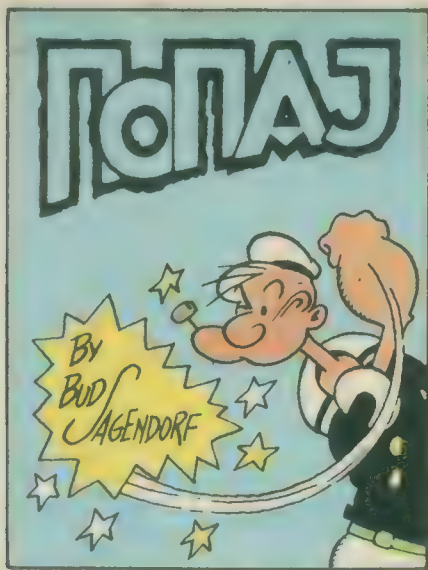
ДА ВИДИМО
ШТА ЈЕ ИЗ
ЗАВЕСЕ...

БРЖЕ,
ДЕЧАЦИ!
ЗАШТО
СТЕ
СТА-
ЛИ?

ОООХ!
СТАТУА
ОД
ГРАНИ-
ТА!

МА КАКВА
СТАТУА!
ТО ЈЕ ОКА-
МЕЊЕНИ
ЧО-
ВЕК!

ТРАЖИМО МАСКОТУ ЗА ЋАЧКУ ШТЕДЊУ!

Од данас на овој страни почиње занимљива игра „Нацртај маскоту за ћачку штедњу“. Не пропустите да и ви учествујете јер су награде заиста изванредне.

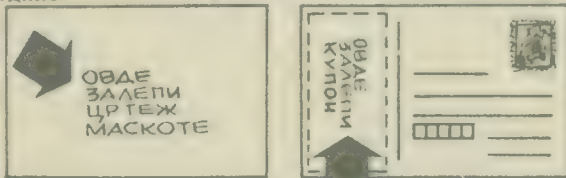
ПРАВИЛА НИСУ ТЕШКА — Право да учествују у игри имају сви читаоци „Политикиног забавника“ који су ћаци и штедише код Београдске банке. Али, и ако нисте, још није ништа пропало: треба само да одете до најближе ББ са својом уштеђевином, ма колика она била, и на шалтеру ШТЕДЊА добићете књижицу. Сада равноправно са свима другима можете да учествујете у такмичењу и поделите награда!

ВАШ ЗАДАТАК — Нацртајте и обојите (темперама, воденим или дрвеним бојицама) маскоту, знак за ћачку штедњу онако како га ви замишљате. Он може садржати симбол банке ББ, али и не мора. Дозвољено је да буде четвртаст, округлао, у облику цвета или животиње, нека геометријска фигура, може бити плава, црвена, жута или неке друге боје. Само је једно обавезно: треба да је леп, шарен, симпатичан и да има везе са ћацима и штедњом. Цртајте на белом папиру величине дописнице. Ево зашто.

НЕ ЗАБОРАВИТЕ КУПОН! — Кад је цртеж готов, узмите једну обичну дописницу и залепите га на полећину, празну страну. Исеците и купон из доњег левог угла на овој страни, попуните га читко и такође залепите али на ону супротну страну дописнице. Адресирајте на „Политикин забавник“, 11001 Београд, поштански фах 124, са назнаком МАСКОТА и — то је све. Рок примања радова је 30. мај 1974. године.

КУПОН

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ _____

АДРЕСА _____

ВИСИНА У СМ _____

БРОЈ ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ _____

ББ

ИЗНЕНАЂЕЊЕ СЕ ЗОВЕ

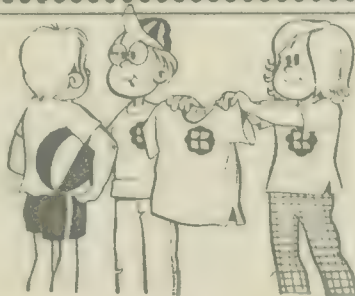

„CALYPSO“

Тридесет три ћака штедиша који пошаљу најлепше цртеже за маскоту пловиће овог лета пуних седам дана као прави морнари на једрењаку „Calypso“! Одмах се укључите у игру!

ПРВА НАГРАДА — РОБИНЗОНИЈАДА — Међу свим приспелим радовима са нацртима за знак ћачке штедње, стручни жири изабраће 33 најбоља. Њима припада награда каква у историји „Политикиног забавника“ досад никоме није додељена: бесплатан седмодневни боравак на моторном једрењаку „Calypso“! Бак коме припадне ова награда може без динара да пође од своје куће. За њега је све обезбеђено, почев од пута од његовог места до „Политикиног забавника“, па преко превоза до Сплита и успутне ужине, па све до, на пример, карте за Велики акваријум у Дубровнику... Још нешто: победници на нашем такмичењу који ће у јулу ове године крстарили јужним Јадраном неће бити обични путници већ — чланови посаде „Calypsa“! Командант једрењака Иво Ковачевић чека их спреман у матичној луци Сплита и обећава мирну вођњу али узбудљиве доживљаје. Наутички стручњаци већ раде на изради итинерера — плана путовања.

ПАЖЊА! У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ ЗАБАВНИКА НА 18. СТРАНИ СВЕ О »CALYPSU«

ХИТ-МАЈИЦЕ ЗА МЛАДЕ — Жири затим бира још 1001 цртеж! Њиховим ауторима припада II награда — сваки ће добити модерну мајицу са лепим амблемом, погодну за лето, излете, плажу. Ради се у три величине и зато не заборавите да на купону наведете своју висину! Добитници ће примити награду поштом одмах по завршетку игре, тако да ће их добити таман кад почне расцепт!

СВИ ДОБИЈАЈУ — Сваки ћак штедиша код ББ, и нови и стари, и онај који учествује у цртању али и сваки други, кад оде на шалтер да подигне новац или га уложи, добиће као награду зато што уме да штеди нешто од школског прибора: хемијску оловку, лењир, троугао, фломастер у боји и др. Запамтите! Овај поклон једном годишње добијају сви!

ПОЛА ДАНА

ЦЕНА ЛОВАЧКЕ ПУШКЕ САЧМАРИЦЕ

Вече је било пријатно. Београдски ловац Бошко Тривић стајао је сакривен иза једног дрвета на самој ивици шуме у Делиблатској пешчари и могао је на њиву под кукурузом која се простирала испред њега. Био је већ крај лета. Високе пожутеле стабљике кукуруза мировале су повијене под теретом плода. Нигде ни дамка ветра.

Пролазили су часови. Ловац се прементао с ноге на ногу, али је то радило пажљиво пазећи да не изазове ни најмањи шум. Чекао је дивљег вепра. Знао је да он воли да улази у кукурузишта, и да то ради само ноћу.

Око једанаест часова увече, кад су му ноге већ утрнуле од стајања, приметио је на месечини да се стабљике на средини њиве при врху померају. Требао је чекати још доста времена јер се дивљи вепар у свом уништавајућем походу кроз кукурузиште креће споро и опрезно. Када је, најзад, дошао на 30 метара од места где је стајао ловац, стабљике су престале да се њиму. Ловац је био спреман али није могао да пуца јер га није видео. Трудио се да се не помери, готово да и није дисао.

Пролазили су нови минути чекања. Ништа се није чуло. Након пола часа, кад је већ изгубио стрпљење, ловац је опрезно отишао до места где је дивљи вепар застао али га тамо није више било. И не само то: идући за његовим трагом утврдио је да је побегао истим путем којим је и дошао, и да је део пута кроз њиву, дугачак око 270 метара, прешао а да није изазвао никакав шум нити је закахчио телом неку стабљику!

ЗА ЛОВА

ФАНАНА

Ловац Бомко није једини који се из лова вратио празних руку. Нико до данас није израчунао колико километара превале ловци у току једне године у потрази за дивљаци и колико часова и дана проведу у заседама на сунцу, ветру и мразу. Међутим, ниједан од њих ни за шта на свету не би се одрекао своје пушке и лова.

ОЛОВНИ ВАТРОМЕТ

Пушка је понос ловаца, нарочито сачмарица којом се лови перната и мања дивљак. У свету се производе разни типови сачмарица од јевтинијих до оних најскупљих чија се цена креће и до 24 милиона старих динара. Иако се за тај новац може купити девет аутомобила „фиџа“, ниједан ловац не би за њих дао своју пушку!

Лов је скуп спорт. Добре сачмарице, које користе и напни ловци, коштају више од пола милиона старих динара, а они искуснији носе пушке о рамену чи-

ја вредност понекад премашује и два милиона!

Сачмарица се обележава калибром, односно пречником цеви, који се крече од најужег 36 до најширег 4. Код нас и у свету највише се употребљавају калибри 16 и 12. Метак је картонска чаура напуњена оловним куглицама — сачмом. А кад се у такву једну чауру, утврђене дужине од 70 милиметара, и калибра 12 стави мање ни више него тачно 755 куглица пречника 2 милиметра, колико иначе може да стане, и када експлозија пуцња створи притисак од 450—650 техничких атмосфера на само 1 квадратни милиметар унутрашње површине цеви пушке, онда је боље не наћи се у близини таквог оловног ватромета!

Али, то није све. Пушка сваког ловаца одавно би зарђала, на метке би понала прашина, а зечеви би безбрижно јетали ловцима испред носа да није једне мале ствари велике снаге — каписле! Налази се на дну чауре, на средини. Испуњена је живиним фулминатом. Не заслужује ни да се погледа колико је неугодна. А ипак, кад је ударна игла сабије, то мало чудовиште створи варницу која запали барут, и топлоту гасног млаза од 2500 Целзијусових степени! Довољно да као од тале истопи челик! Срећа је што то све траје само седам десетихиладитих делова секунде, иначе би се метални делови пушке у близини капсуле истопили!

Ниједна сачмарица не сме да се прода у радњи пре њега што се не торментује, а то значи испита у институту земље произвођача. Испитивање је сложено. Пушка мора да издржи преглед сваког свог дела и притисак експлозивних

гасова од 750—1200 техничких атмосфера на 1 квадратни милиметар унутрашње површине цеви. Због најбезазленије деформације која се појави у току испитивања пушка се уништава на штету произвођача.

Ловац не иде сам у лов нити лови пернату дивљак без пса птичара, свог верног помоћника, чија је једина дужност да уђе у траг дивљачи кад хода по земљи и да стане испред ње док не пристигне ловац који је уплаши и натера у лет а затим гаја у лету.

Цена ловачких паса креће се и до 300.000 старих динара а имена која им се дају често су веома звучна. Тако је у новосадским „Ловачким новинама“ једног дана освануло и овакав оглас:

КАТЈА ФОН КНИЛКЕПФХЕН

„Продајем итенад краткодлаких немачких птичара. Мајка Катја фон Книлкепфхен, изванредна у раду. Отац Ас-

тор фон Шпалтберг, увезен је из Немачке. Упитати Божу Јојкића, Панчево“.

Није лако бити ловац. Понекад се у лову изгуби и цео дан а улове се само два фазана, или се чак не улови ништа. Тачно је одређено у које дане и у којим месецима се поједина дивљак сме ловити. Понекад се лов ограничава на строго одређени број излазака у лов. Бесомучним убијањем дивљачи животиње би се уништиле а ловци то не желе. Они их чак чувају, хране и штите. Почетак сезоне лова — „отвор лова“, прави је доживљај за све ловце. Припреме и договор, вечера пред лов и ручак после лова памте се до дубоке старости.

Ловци почетници најчешће су мета ловачких мала а онај који се више љути, више и „страда“. Ако још воли да се хвали својим првим успесима у лову, онда га ловци „узимају под своје“. У неколико наредних излазака у лов сигурно ће му припремити неку подвалу. Нико се не љути јер... ловци су добродушни људи, а ловац може бити само онај ко воли животиње.

М. Т.

КОЛИКО КОШТА

Тајга модел де лукс	363 ДМ
Гебридер — Меркел модел 200 Е	6540 ДМ
ФН Браунинг-бок модел ЦЗ	5950 ДМ
Франки модел Америка	758 ДМ
Хејм-дрилинг модел 33 С	4500 ДМ
Бок-дрилинг Франца Зодиа	4790 ДМ
Франки модел луксуз	8500 ДМ

Наведене су само продајне цене у западнонемачком новцу из каталога за 1973—74. годину. Али плаћају се и царински трошкови и то у износу од 40 одсто од продајне цене. За сада такво оружје се не може купити у нашој земљи.

1. ПОУЗДАНА — Када се совјетска ловачка пушка тајга модел де лукс појавила у продаји многи ловци нису били одушевљени њеним изгледом. Али чим су погледали њене делове: тврдо хромиране цеви са унутрашње стране, ејектор — механизам који аутоматски избацује празне чауре кад се пушка преломи после пуцања, перди затварач, аутоматске комбиноване обараче и све остало на пушци, било им је јасно да је то врло добра сачмарица. Механизам за окидање и кочење израђени су по систему Ансон-Делеј, односно налазе се у глави пушке. Занимљиво је да се тајга де лукс израђује само у калибру 12/70 са цевима дужине 72 цм. Тежина пушке: 3,2 кг.

2. ЦЕВИ ИЗНАД ЦЕВИ — Поред класичних, као што је тајга, данас се све више израђују и бок сачмарице код којих две цеви не стоје напореда него једна изнад друге. Таква је и ловачка пушка гебридер-меркел модел 200 Е (на слици) која се израђује у источнонемачком граду Сулу. Има близи-систем смештен на плочи која се налази на доњој страни главе пушке, у близини обарача. Поједини модели фабрике Гебридер-Меркел, као што је модел 223 Е достижу цену и до 15.000 долара, а на испоруку пушке чека се и по две године.

3. БРАУНИНГОВ ПАТЕНТ — Познати амерички конструктор оружја Џон Браунинг није утрошио доста времена само око конструисања оружја за бојевне меткове већ се бавио и радом на сачмарицама. Његово дело је и пушка бок модел ЦЗ. Патент је продао белгијској „Националној фабрици“ за израду оружја, познатој у свету под скраћеним називом FN. Поред свих делова које има савремена сачмарица, ова пушка се одликује лакоћом, лепим изгледом и савршеном прецизношћу. Израђује се у калибру који ловци најчешће употребљавају — 12/70. Тежина пушке: 3,0 кг.

4. ПУШКА ИЛИ МИТРАЉЕЗ — Појам сачмарице је пушка са две цеви која има и два обарача. Повлачењем предњег пуца се из једне цеви, а повлачењем задњег — из друге цеви. Браунинг је мислио и на оне којима се такве пушке не свиђају па је направио модел америка (на слици) са шупљим поткундаком у који стају четири метка, један иза другог. Пети метак ставља се у магацин пушке. Када се повлачењем обарача испали један метак, са стране, на магацину пушке, аутоматски се отвори поклопац кроз који испада празна чаура, а на њено место аутоматски долази метак из поткундака. Тако се из ове пушке може пу-

цати са пет метака. Свој патент Браунинг је продао италијанској фирми Франки која израђује пушку у калибру од 12/70 до 20/70. Тежина пушке: 2,9 кг.

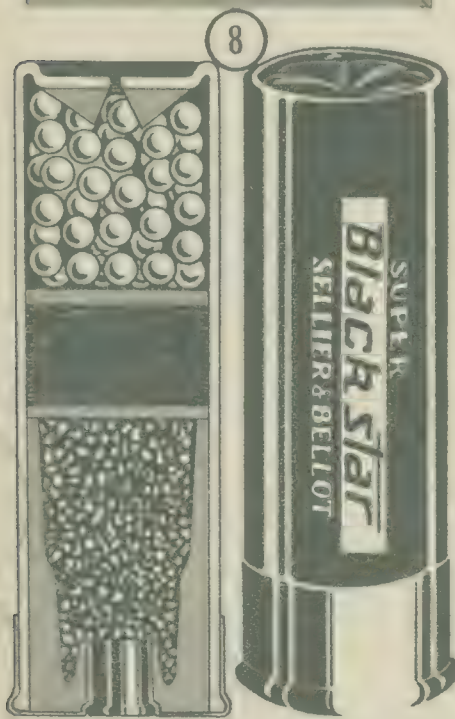
5. ЗЛУ НЕ ТРЕБАЛО — Није ни мало пријатно ако се крене у лов на ситну дивљак а наиђе на крупну којој сачма не може да нашкоди или је забрањено убити је сачмом. За такве случајеве праве се ловачке пушке са три цеви од којих две стоје напореда и у њих се ставља метак са оловном куглом, сличан метку војничке пушке. Пушка са три цеви било које производње има утврђен назив — дрилинг. Ова, на нашој слици, израђена је у западнонемачкој фабрици Хејм као модел 33 С.

6. ШИРОК ИЗБОР — ДОБАР ЛОВ — И аустријски произвођач оружја Франц Зодиа израђује дрилинг пушке које ловцу обезбеђују максималан успех у лову. Свака од три цеви је различита и служи за време лова за убијање различите дивљачи. У горњу цев ставља се метак са сачмом, у доњу метак са куглом, а у цев са стране такође метак са куглом али мањег пречника. Широк избор цеви добар лов! Међутим, ловци не воле много овакву пушку. Много веће задовољство у лову причињавају им класичне и бок сачмарице.

7. ТО ЈЕ ХОЛАНД — ХОЛАНД — Нема ловаца који није чуо за холанд-холанд систем на ловачким сачмарицама. Сматрају га савршенством те врсте! Цео механизам за окидање и кочење налази се на прекрасно изгравираној плочи на глави пушке са стране. Систем се скида лаким покретом руке. На нашој слици виде се лежишта цеви и глава пушке модела луксуз фирме Франки. Гравира високе уметничке вредности прекрива све металне окове пушке. На кундаку је златни овал а сам кундак израђен је од корена ораховог дрвета. Вредност плоче са системом холанд-холанд и гравира на металним оковима премашују половину вредности пушке!

8. ПАТРОН — Метак за ловачке пушке сачмарице, или патрон како га ловци често називају, врло је једноставан. У доњем, металном делу, смештени су каписла и барут, а у горњем, картонском делу, налазе се тампон, најчешће филцани, и оловне куглице — сачма.

9. СМРТОНОСНЕ КУГЛИЦЕ — Сачма излази из цеви брзином од најмање 375 метара у секунди! Да би оловне куглице стигле на циљ згуснуте, цев пушке има при врху сужење — чок.

ЗАВРШЕН

ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КВИЗ

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ВАЗДУХОПЛОВСТВО?

У великом наградном квизу „Познајете ли ваздухопловство“, објављеном у „Политикином забавнику“ 1151, 52, 53, учествовало је преко шест хиљада читалаца! Међу онима који су тачно одговорили на свих девет питања, специјални жири извукао је имена награђених која објављујемо на овој страни.

Десет глобуса: 1. Александар Лисул, Кикинда, Његошева 58, 2. Мирјана Пековић, Титоград, Булевар Лењина 10-IV, 3. Нермин Хонић, Приједор, Солитер 3, 4. Дражен Чапрић, Загреб, Трнско 20, 5. Вања Хуталаровић, Земун, Дубровачка 12, 6. Гордана Пендић, Борово, III-40 домка 30, 7. Горан Милуновић, Нови Београд, Бул. АВНОЈ-а 22/28, 8. Љиљана Игњатовић, Љубљана, Готска 13/51, 9. Весна Вемић, Задар, Фране Алфривића 4/IV, 10. Јасминко Козадра, Титоград, Булевар Лењина 8.

Три фото-апарата добили су: 1. Асим Зубовић, Сарајево, Хварска 19, 2. Олгица Радосављевић, Нови Београд, Народних хероја 9, 3.

СРЕЋАН ПУТ У МОСКВУ

ПЕТ ЧИТАЛАЦА „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ ПУТУЈЕ БЕСПЛАТНО У СОВЈЕТСКИ САВЕЗ. ПОСЕТА ЗВЕЗДАНОМ ГРАДУ У КОМЕ ЖИВЕ КОСМОНАУТИ. ЈОШ 33 НАГРАЂЕНА ЧИТАОЦА.

Бранка Николић, Загреб, Ружмаринка 19/V.

Десет ручних часовника: 1. Агим Ајети, Урошевац, М. Бакија 12, 2. Мирољуб Стојановић, водник стажиста Т. Ужице ВП 9935/7, 3. Стоја Главоњић, Вича, 4. Зоран Јовановић, Свилајнац, М. Тита 5/8, 5. Зоран Корунковић, Београд, насеље Це-

рак, Кадињачка 56, 6. Крунославо Антоловић, Славонски Брод, Гупчева 1, 7. Дејан Митровић, Херцег Нови, I Бокешке бригаде 1, 8. Лајош Хорват (стан Вулешића), Сарајево, Вишњик 19, 9. Мирослав Марић, Лозовик, Трг првобораца, 10. Миодраг Стојковић, Смедерево, Вука Караџића 9.

Десет путних торби ЈАТ-а: 1. Славица Шкипина, Пале код Сарајева, 3. априла 3, 2. Александар Поповић, Нови Београд, Булевар Лењина 207/121, 3. Метка Седеу, Скопље, Партизанска 5, 4. Марија Веселиповић, Зрењанин, Здравка Чалара 3, 5. Бранислав Милорадовић, Београд, Змај Јовина 14/IV, 6. Миодраг Краљевић, Титоград, Ивана Вујошевића 1, ул. 7/III, 7. Небојша Цветковић, Свилајнац, Скадарска 29/I, 8. Чедомир Крајновић, Нови Београд, Други булевар 197, 9. Драгица Божић, Загреб, Нова Вес 50.1, 10. Биљана Симоновић, Нови Београд, Нехруова 172. III.

ЉУБИТЕЉИ ДИВЉЕГ ЗАПАДА!

Волите ли балон жвакаћу гуму?

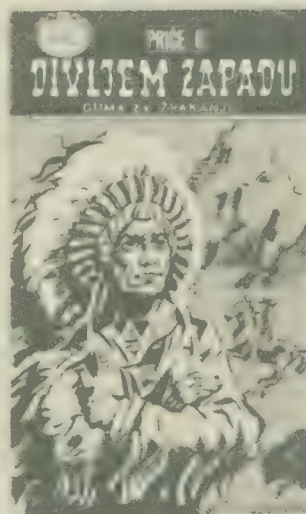
Онда је за вас изврсна балон-гума „ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ ЗАПАДУ“.

У кесицама балон-гуме наћи ћете лепе сличице узбудљивих догађаја са Дивљег запада.

За скупљаче значака: За 15 празних кесица балон-гуме „ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ ЗАПАДУ“

које пошаљете на адресу:

„Јосип Краш“, 41000 Загреб, Бранимирова 29. послаћемо вам бесплатно Крашову значку. Обогаћите своју колекцију серијом Крашових значака којих има у више боја.

КУТИЈИЦА, XX век

УМЕТНОСТ ДАЛЕКОГ ИСТОКА - ЈАПАН (1) ЉУБИЧАСТИ КИМОНО

Још у неолиту, прастановници Јапана су израђивали предмете од керамике са утиснутим украсима, глинене статуете и друго. Њихови потомци развили су ова весма стара умећа до савршенства. Совјетски Музеј уметности источних народа, из кога потиче овај избор, сакупио је велику збирку најлепших јапанских уметничких минијатура и производа примењених уметника.

ПОСУДА, XVII век

ЈАХАЧИЦА, рад Отани Харухико, XX век

КИМОНО, XX век

ЖЕНА СЕ ОДМАРА, рад Хирате Гоје, XX век

БУДА МАЈТРЕЈА, XVIII век

ПОСЛУЖАВНИК СА ПОСУДАМА, народна керамика, XX век

ДИСКО »БУМ« КВИЗ

1. На „Boom“ фестивалима 1972. и 1973. године појавио се и учесник многих омладинских фестивала у Суботици:

- а. Ибрица Јусић
- б. Хрвоје Хегедушић
- ц. Томаж Домицељ

2. На „Boom фестивалу“ 1972. године запажен успех постигао је трио „ХАД“.

Овај састав је из:

- а. Сарајева
- б. Ријеке
- ц. Загреб

3. Године 1973. велик успех доживела је једна акустичарска група:

- а. „С времена на време“
- б. „Ганеша“
- ц. „Лутајућа срца“

4. Зденка Ковачичек је 1973. године наступила на „Boom фестивалу“ уз пратњу:

- а. групе „Срце“
- б. групе „Нирвана“
- ц. „YU-групе“

ОДГОВОРИ:

- 1. Томаж Домицељ
- 2. Загреб
- 3. „Ганеша“
- 4. „Нирвана“

BOOM фестивал 1974

Фестивали поп-музике замислили су и организовани као догађаји који ће на једном месту окупити најистакнутије извођаче ове музике. Међутим, од самог почетка, од средине прошле деценије они су представљали и нешто друго. То су били прави „конгреси“ младих где се уз музику упознају вршњаци из многих земаља, размењују утисци и откривају нове модне лудости. Забележено је неколико изузетно великих фестивала од којих су још у успомени они у Вудстоку (САД — 1969. године), на острву Вајт (1970. године — Енглеска), у Роттердаму (Холандија — 1970. године) и Вагкинс Глену (САД — 1973. године).

У Југославији је први прави поп-фестивал одржан 1971. године у оквиру фестивала забавне музике „Загреб 71“. На смотри која је трајала неколико дана, осим најпознатијих југословенских састава (КОРНИ ГРУПА, ИНДЕКСИ, МЛАДИ ЛЕВИ итд.), учествовали су и познати енглески ансамбли: „МАНГО ЦЕРИ“ (MUNGO JERRY), „ПРИТИ ТИНГС“ (PRETTY THINGS), „САУДЕРН КОМФОРТ“ (SOUTHERN COMFORT) и „ЈУСИ ЛУСИ“ (JUICY LUCY). Годину дана касније у љубљанској хали Ти-

воли одржава се први „BOOM фестивал“ са око 20 састава углавном из Хрватске и Словеније. Фестивал је окупио око 10 000 младих који су срдечно поздравили запажене наступе „Младих лева“ из Љубљане, „Тајма“, „Нирване“ и „Групе Марина Шкретина“ из Загреба као и сарајевских „Индекса“. Неколико месеци касније у издању диско куће „Хелидон“ изишао је дупли албум са најуспелијим снимцима из хале Тиволи. Плоча је доживела велики успех код дискофила.

Априла 1973. године одржан је други „Boom фестивал“. Овога пута наступили су извођачи из других република тако да је цела смотра добила шири, југословенски карактер. Од 30 група и певача највише успеха имали су: „YU-група“, Зденка Ковачичек, „Срце“, „Time“ док су пажњу привукле нове групе као „Ганеша“ и „Дах“, „777“, „Поп машина“ и „Аларм“. Убрзо се појавио и дупли албум са најбољим снимцима овога пута у издању „Југотона“.

Данас и сутра се одржава трећи „BOOM фестивал“ у хали Тиволи. Тако се младима из целе земље пружа могућност да на једном месту виде и чују најбоље представнике наше поп-музике.

ДАХ

Врло успешан београдски рок-састав. Први наступ и „ватрено крштење“ пред више гледалака имали су на прошлогодњем „Boom фестивалу“. Тада су оставили леп утисак и извесни делови њиховог наступа остали су забележени на ЛП плочи „BOOM 73“. ДАХ је у почетку био квинтет али од прошле јесени ради као трио пошто је састав напустио гитариста и певач Бранислав Марушић. Њихова плоча „Ноћна бука“ сматра се за једно од најбољих остварења у поп-музици у 1973. години. Издали су две сингл плоче а сада припремају први албум. Вођа групе је гитариста, композитор и певач Златко Манојловић који својим гласом и инструменталним способностима даје посебан звук ДАХУ. Бас-гитариста Бранко Глушчевић један је од ветерана београдске музике, док је бубњар Радомир Дубичанин такође „стари“ музичар.

Тихомир Поп Асановић

Уз Корнелија Ковача најистакнутији је оргуљаш и пијаниста наше поп-музике. После дугогодишњег свирања по иностранству у Југославију се вратио крајем 1971. године и пришао ансамблу TIME. Захваљујући темпераментном и добром свирању стекао је огроман број поштоваца. И даље ради са групом TIME али истовремено се све више истиче као самосталан музичар. Недавно је завршио први соло-албум и неке од композиција које се налазе на тој плочи публика ће први пут чути на овогодишњем „BOOM фестивалу“. Очекује се да ће овај врсни оргуљаш

наступити уз помоћ многих познатих музичара у оквиру једне нове инструменталне групе састављене специјално за ову прилику.

БУМЕРАНГ се враћа

Бумеранг је оружје, играчка али и име једног популарног ансамбла. Бумеранг се на име најуспешнији рок-ансамбл из Копра. Кажу, са бумерангом треба знати руковати. Ако га не бациш како треба, он ће ти се вратити а може ти се лако догодити да те удари у главу. Али, музички Бумеранг зна свој посао тако да им се сваки њихов бумеранг враћа у облику успеха. Када су се пре три године састали узели су име Бумеранг и уложили новац у скупа и јака појачала. Пожњели су несумњив успех и ускоро повратили уложени новац. Било где да се појаве дворане су пуне пошто се младима њихова музика, такозвани „hard rock“ свиђа.

Прошлог месеца прославили су годишњицу постојања. Гитариста Вери Горјуп и бубњар Златко Клун у групи су од почетка док им се недавно придружио нови басиста Бруно Лангер из Пуле, некадашњи члан ансамбла „Hush“. Поред одличног инструменталисте Вери и Златко добили су и доброг певача тако да сада сви успешно певају.

После „Boom фестивала“ Бумеранг креће на дугачку турнеју по Југославији. Атрактивна група има пуно љубитеља свуда, њихова музика је званично призната али познато је да није комерцијална и погодна, рецимо, за матурске балове, брзачке вечери и слично. Зато ће се ускоро групи придружити и Доца Марлот тако да ће Бумеранг имати и комерцијални програм. Укратко, наступаће и тамо где пре „hard rock“ састави нису могли ни да привиру.

НАЈПОЗНАТИЈИ УЧЕСНИЦИ »BOOMA 74«

Најпознатији учесници овогодишњег фестивала су: „YU-група“, Зденка Ковачичек, и „Нирвана“, „Срце“ (нова постава), „Time“ (нова постава), „Око“, „Бумеранг“, „Група 220“, „Дах“, „Смак“, „Оливер“, „Поп машина“ и „Хад“. Од акустичара очекују се Томаж Домицељ, Драго Млинарец, Срђан Марјановић, Неда и Миљенко и трио „Даг“.

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

Прије изјасног времена у Бањој Луци сам слушала београдску групу SOS

и вољела бих да сазнам нешто о њој.
ГОРДАНА ВУЧКОВИЋ
Батва 10/II, 75105 Тузла

Већ неколико месеци у Београду постоји клуб обожаваца групе SOS преко кога сви заинтересовани могу да добију постере, плоче, фотографије и плакате са обавештењима о овом саставу. Адреса клуба је:

SOS, FAN CLUB
Петроварадинска 11
11000 Београд

БУМЕРАНГ

**ТИХОМИР ПОП
АСАНОВИЋ**

ДАХ

Харолд Ален стајао је пред радним столом Кента Фолера, управника Станице број 3 за истраживање Јупитера. Испод стола, Фолеров пас Таузер отерао је шапом једну досадну муву, а затим наставао да дрема.

— Ви знате — рекао је Фолер — да не морате да прихватите овај задатак?

Било је то рутинско питање: поставио га је и његовим претходницима, па ипак су отишли. Четири човека изишла су на површину Јупитера и нису се вратила.

— Када полазим? — упитао је Ален.

— За један час. Госпођица Стенли ће руковати конвертером.

— Унапред се радујем преображају — рече Ален и насмеши се.

Није криб ајарай

Преображаји су били неопходни јер човек у природном стању, чак ни под металним оклопом, није могао да издржи огроман притисак који влада на Јупитеру. Фолер је пратио Алена погледом, избегавајући да погледа госпођицу Стенли. Али, знао је да неће избећи непријатност. Чим је овај изишао, она упита:

— Намераваате ли још дуго ово да радите?

— Колико год буде потребно.

— Наставићете да шаљете људе у смрт, док ви овде удобно седите?

— Госпођице Стенли, нема места сентименталности — рече Фолер обуздавајући се. — Ако освојимо Јупитер, биће то велики подвиг. И много безначајније ствари у историји захтевале су људске жртве.

— Једнога дана постаћете велики човек — рече госпођица Стенли устајући. — Ви знате да вам је ово прилика да напредујете и нећете је пропустити без обзира на људске жртве.

— Госпођице Стенли — рече суво Фолер — јесте ли проверили апарат? Ален ће ускоро доћи.

— Ох, мој апарат је исправан — одврати она. — Не треба њега кривити...

Ни Ален се није вратио с површине Јупитера.

„Сада их је пет“, мислио је Фолер, седећи за својим радним столом. Слушао је како ветар завија над куполом, олују која је без престанка беснела планетом. „Постоји ли нека опасност за коју не знамо?“ питао се. „Нешто што гута преображене људе, не правећи разлику између њих и правих становника Јупитера?“

Из размишљања га прену звук

ЈОШ СМО ВЕЛИКИМ ДЕЛОМ ЗЕМЉАНИ — МИСЛИО ЈЕ ФОЛЕР. — ТЕК ПОЧИЊЕМО ДА СХВАТАМО НЕКЕ ОД СТВАРИ НЕДОСТУПНИХ ЧОВЕКУ

ши списка особља. Кога сад да пошаље? Бенета? Бенета је на Земљи чекала вереница. Ендрјуса? Ендрјус је намеравао да се врати на

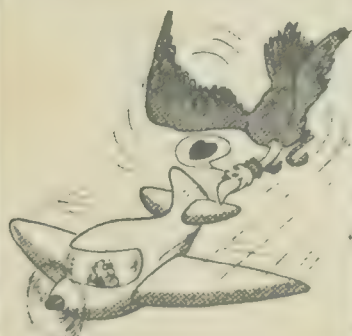
— Да, Таузер.

— Он? — зграну се госпођица Стенли. — Он који вас је пратио годинама?

Фолер хтеде да дозове пса, али откри да не може пустити ни глас.

ХУМОР без речи

шапа које су гребле ходником. Фолер се насмеши. То се Таузер враћа из своје најомиљеније просторије — кухиње. Пас уђе у собу носећи кост у зубима. Махнуо је репом и легао крај Фолеровог радног стола. Фолер се саже да га помиљује.

— Да ли ме још волиш, Таузере?

Још гбојица

Пас удари репом о под.

— Ти си једини — рече Фолер. Затим се усправи и са уздахом ма-

Марс чим овде довољно заради за своја лична истраживања. Олсона? Олсон је пред пензијом и једва чека да почне да гаји руже. Фолер је размишљао. Одједном, донео је одлуку и машио се интерфона.

— Молим вас, повежите ме са госпођицом Стенли.

Чекао је гледајући како Таузер с муком глође кост.

— Да? — зачу се глас госпођице Стенли.

— Припремите апарат за још двојицу.

— Понесте вам људи — рече она јетко. — Кад бисте их и даље слали једног по једног, дуже бисте уживали!

— Један од те двојице ће бити пас — рече Фолер.

— Пас?

— У томе и јесте ствар — одврати Фолер. — Таузер би био несрећан кад бих отишао без њега!

Здраво, груже!

Фолер је очекивао да ће се планета разликовати од онога што је видео на телевизијском екрану, али је ипак био запрепашћен. Очекивао је амонијачну кишу, испарења која заударују и заглашују олују, усковитлане облаке, маглу, муње, громове... Уместо тога, угледао је благу, прупурну измаглицу, муње које су свакога часа парале небо изгледале су као најлепше

РТЕРИ

сlike, а грмљавина као најзвучнија музика.

Капак на зиду куполе се отворио и Таузер је неспретно изишао. Односно нешто што је требало да буде Таузер. Фолер хтеде да дозове пса, али одједном откри да не може да пусти ни глас. Није имао чиме! Он се уплаши. Како се овде споразумева?

Одједном је на чудан начин постао свестан Таузера, као да се пас не налази крај њега, већ негде у његовом мозгу. Истог тренутка, зачу речи:

— Здраво, друже!

Речи нису биле изговорене, била је то чиста мисао упућена у његову свест.

— Здраво, Таузере — одврати он на исти начин.

— Како се добро осећам! — рече пас. — У последње време био сам ужасно тром... Ноге су почињале да ми се коче, а зуби су ми се ужасно истрошили... Овако је много боље. Можемо чак и да разговарамо! Морам да ти кажем да ме раније уопште ниси разумевао — знао си само кад желим да једем или пијем.

— Жао ми је — рече Фолер.

— Добро, пусти сад то. Хајде да се тркамо до оне стене!

Неверовајћна мисао

Фолер је тек сада приметио степену која је светлост у даљини, у ружичастој измаглици. Подсећала га је на неки огроман кристал.

— Далеко је — рече.

— Ох, хајде! — рече Таузер и већ заграби ка стени. Фолер крену за њим. Најпре је с неповерењем испробавао покрете, затим се све већим изненађењем, и најзад радосно потрча колико су га ноге носиле лакоћом коју је дотад искусио само у сновима. Док је трчао, постаде свестан неке музике која као да није допирала споља, већ је струјала кроз његово тело и гукла у његовом пулсу. Док се приближавао стени, музика је постајала све јача, и он најзад схвати да њу „свира“ водопад који се спушта низ литицу. Односно — водопад није била права реч, јер је знао да се ради о амонијаку.

— Музика — рече Таузер, који је већ био стигао — долази од вибрација... Вибрација амонијака који пада...

Фолер се запрепасти.

— Али, где си ти чуо за вибрације... и за амонијаке?

— Ох, нигде. Управо ми је пало на памет...

Фолер није могао да се начуди. Пало му на памет? И док је тако збуњен стајао, одједном ухвати себе у неким веома чудним мислима. Третило му је времена да схвати шта му се то врзма по глави, а кад је схватио, био је још више запрепаћен него малочас због оне Таузерове примедбе. Јер, мисао на коју је тако природно, готово и не приметивши, дошао била је крајње невероватна, тим пре што Фолер није имао нарочите представе о физици. Наиме, држао је у глави формулу за стварање метала отпорног на атмосферски притисак Јупитера

— формулу за којом његова екипа већ годинама безуспешно трага!

Тек тако — пала му је на памет!

— Т... Таузере... — промуца он — с нама се нешто чудно догађа... Почели смо да користимо своје мозгове... тек сада... до задње скривене хелије!

— Да — рече Таузер. — Знам.

У тој новој јасној мисли, Фолер је знао да се његов ум неће зауставити на открићу формуле за прављење отпорног метала. Већ је нејасно наслућивао друге ствари, тајне које су биле ван домаћаја људске мисли — па чак и људске маште.

Ја се не враћам!

— Још смо великим делом Земљани — рече он. — Тек почињемо да схватамо нешто од обиља нових ствари, ствари које су остале недоступне човеку...

— А тек псу! — додаде Таузер.

Фолер се насмеја. Потом се осврну и баци поглед на куполу — малу црну сенку која се сада једва назирала у даљини. Тамо, унутра, живели су људи са својим скученим умом, безнадежно усамљени са својим говором који подсећа на споразумевање извидника помоћу заставица — људи трома духа, неспособни да се слободно вину у бескрајан простор сазнања... Сада је Фолеру било сасвим јасно зашто се нико од његових претходника није вратио. И они су, као он сада, бацили из даљине поглед на куполу и осетили несавладиву одвратност према животу који се одвијао унутар њезиних зидова.

— Ја се не враћам — рече Таузер, који је наслутио мисли свог другог.

— Ни ја — рече Фолер.

— Претворили би ме опет у пса — додаде Таузер.

— А мене — опет у човека! — одврати Фолер.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

ТИМ ТАЈЛЕР: "ТАЈНА ВЕЧИТЕ МЛАДОСТИ" II део

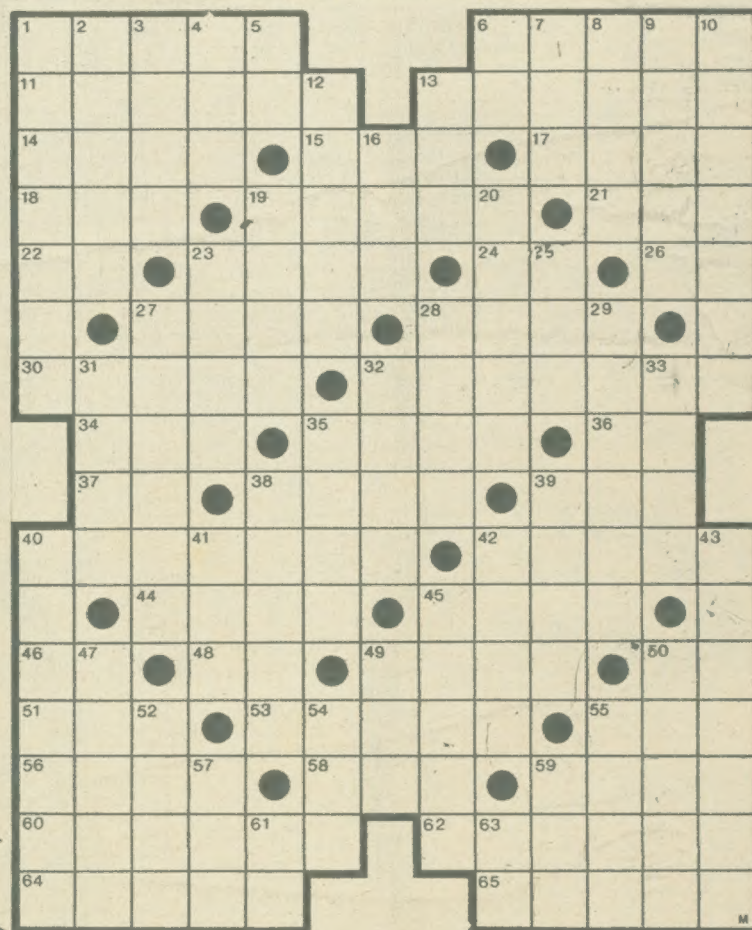
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) страна света, 6) одсечено једним замахом косе, 11) стив, 13) подручје, 14) груди, 15) острво на Јадрану, 17) египатски филмски глумац (Шариф), 18) оружани сукоб народа, 19) наслеђе, баштина, 21) лука у Израелу, 22) уздах, 23) основа, 24) првак, 26) прво и задње слово абетеде, 27) животиња добијена укрштањем кобиле и магарца, 28) водопад, 30) доказ о неприсутности на месту злочина, 32) плочник, 34) аждаја, 35) музички инструмент, 36) ауто-ознака за Штип, 37) домаће говече, 38) линија, 39) троцифрен број, 40) тинта, 42) осушене стабљике житарница, 44) држава у Африци, 45) општинско подручје, 46) хемијски знак за стронцијум, 48) ауто-ознака за Пољску, 49) држава у Азији, 50) марка совјетског пиштоља, 51) екипа, 53) творац, 55) највећи део, 56) притока Западне Мораве, 58) оквир, 59) совјетски композитор (Хачатуријан), 60) алка, 62) старина, 64) дан у недељи, 65) део бране.

УСПРАВНО:

1) лични документ, 2) бојазан, плашљивост, 3) женин отац, 4) река у СССР, 5) ауто-ознака за Карловац, 6) река у Сибиру, 7) земљиште, 8) врста ножа, 9) град у Јапану, 10) чувар, 12) тешко стање у току болести, 13) и један и други, 16) папагај, 19) држава у Африци, 20) јемство за извршење обавезе, 23) врста инсекта, 25) часовник, 27) самилост, милосрђе, 28) шумска животиња, 29) писмоноша, 31) ужарена вулканска маса, 32) италијански комичар, 33) део молекула, 35) део врата, 38) грађевински материјал, 39) посољен, 40) врста биљне смоле, 41) шаховска фигура, 42) остарео, 43) врста оружја, 45) мирис, 47) риболовац, 49) наша прва филмска глумица (Рина), 50) врпца, 52) француски филмски глумац (Жан), 54) узвик при јуришу, 55) норвешки композитор (Едвард), 57) енглески филмски режисер (Карол), 59) отац (слов.), 61) прилог, 63) скраћеница за: Нови Зеланд.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) неоправданост, о, н, 19) амаро, к, к, 11) ват, 13) казан, 14) Ира, 16) Арап, 18) Лап, 19) Кини, 20) терет, л, 22) поази, о, 23) икра, 25) перв, н, 26) Рио, 28) анфас, 29) ама, р, 31) акн, 32) укт, а, 33) кик, 35) Итака, 36) кос, о, 38) вија, 49) Арсо, н, 42) штала, г, 45) Арнеј, 47) Акра, 48) јад, 50) игла, 51) рат, 52) Далас, 54) рам, к, е, 53) „Отело“, е, к, 56) аутомобилиста.

Издаје в штампани НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ“ Милош Лазаревић. Главни и одговорни уредник „Политичког забавника“ Живојин Стојановић, технички уредник Владислав Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина, тримесечна 33,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дина, полугодишња 132,00 дина, тримесечна 66,00 дина. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: ДМ 46 — S 16 — F 73 — 51г 53 — Зг 73. Девизна уплате за иностранство преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштенски факс 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

PEZ

награђује сваког дана

Учествуј и ти у великој наградној
игри PEZ. Пошаљи 22 омота бонбона
PEZ било које врсте на адресу:
PEZ Ропу 61111 Љубљана п.п.8

Kolinska

Сваког дана између примљених пошилики биће извучена једна која ће добити бицикл „ропу”. Наградна игра траје од укључиво 22. априла до укључиво 22. октобра 1974. Добитници награда биће обавештени препорученим писмом. Сваког петка објављивање добитника награда на телевизији. Учествујте са више пошилики...
...јер PEZ награђује сваког дана.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Граин Забавниче,

НАШ ПРВИ ПОСЛЕРАТНИ ФИЛМ

Занима ме кад је снимљен наш први дугометражни филм после рата, како се звао, ко је његов режисер и ко је играо главну улогу.

Зоран Николић,
Крушевац

„Славица“, наш први послератни дугометражни филм, снимљен је

1947. године. Режирао га је Вјекослав Афрић а главну улогу играла је Ирена Колесар.

БИЉКОМ УМЕСТО КЉУЧА!

У народним пјесмама и приповјеткама спомиње се биљка РАСКОВНИК. Занима ме каква је то биљка и да ли она стварно постоји.

Вељко Јовановић,
Никшић

Легенда о чудотворној моћи расковника инспирисала је и непознате песнике и приповедача из народа и неке савременије песнике наше књижевности. Лепу и симболичну песму о расковнику испевао је и познати српски послератни песник Бранко Миљковић. Ипак, најлепше редове о овој митолошкој биљци исписао је Вук Стефановић Караџић који је

ову непостојећу биљку и увео из народне маште у књижевност. У чу вену „Српском рјечнику“ Вук је о расковнику, између осталог, записао да је то „некаква (може бити измишљена) трава за коју се мисли да се од ње (кад се њоме дохвати) свака брава и сваки други заклоп отвори сам од себе. Ову траву желе особито они који траже у земљи новац, јер кажу да су они, особито гдје их је много, тако затворени да се без ње не могу отворити и извадити“.

По другом предању, благо митског цара Радована је у некој згради која на вратима има заклопене браве и катанце, па се до блага може доћи само помоћу расковника, али га нико не може пронаћи. Иначе, у народу се већ зна за име и

моћ расковника, али га до сада нико није пронашао јер та чудесна биљка, симболичне моћи, у ствари и не постоји.

ГЛАСНИК СВЕТА ТИШИНЕ

У Забавнику сам читала напис Жак-Ив Кустоа о китовима, а на телевизији гледала серију његових филмова о животу у мору. Молим те да напишеш нешто више о овом истраживачу и научнику.

Снежана Павловић
Београд

До данас сигурно нико није на тако оригиналан и занимљив начин приповедао о мору и тајнама живота у њему као Жак Ив Кусто, било да је његова необична и увек узбудљива прича казивана филмским снимцима или писаном речи.

Овај популарни истраживач и научник, официр француске ратне морнарице, океанограф, режисер и сниматељ документарних филмова, рођен је 1910. у покрајини Жиронди. Године 1936. почиње да се бави оним што сам Кусто назива „подморским алпинизмом“. Већ неколико година касније, 1942, направио је специјалну камеру за подводно снимање. Следеће године Кусто је са својим сарадником Гињаном конструисао „водена плућа“, уређај с компримованим ваздухом који ројоцу омогућује да се спусти у во-

ду дубље него до тада и да у том „свету тишине“ остане веома дуго. Захваљујући „воденим плућима“ Кусто је снимно свој први краткометражни филм „18 метара под водом“. Године 1945. снима „Олупине“, први филм с вештачким осветљењем под водом којим је постао познат широм света. Од 1946. до 1950. снимно је филмове „Пејзажи тишине“, „Фоке Сахаре“, „Около гребена“ и др. Кусто у то време преуређује стари брод „Калипсо“ у прави океанографски брод и на њему 1951. и 1952. крстари Црвеним морем а 1954. и 1955. Персијским заливом. На другој пловидби снимно је први дугометражни филм у боји о животу у мору, чувени „Свет тишине“, за који је на филмском фестивалу у Кану добио „Златну палму“. Исти успех поновио је 1964. филмом „Свет без сунца“.

Кусто је конструисао много пловећих лабораторија и батискафа и усавршио фотографске апарате и камере за подводно снимање. Једна шесточлана експедиција коју је он предводио, живела је 30 дана на дубини од 100 метара!

АДРЕСА Н К »ДИНАМО«

Молим те да у Малој пошти објавиш адресу Н. К. „Динамо“.

Мирослав Јукић,
Билећа

Адреса коју тражите гласи: Н. К. „Динамо“, Максимирска цеста 128, 41000 Загреб.

Будите дететив...

решење загонетке: САМООДБРАНА

Према Ромијеовим речима први метак погодио је лестнице испод Ландријевић ногу. Али паучина која се налазила између две пречке тик до места где је метак ударио доказује да Ландри није могао бити на врху лестница јер би, пењући се, морао ногом да покида паучину.

Притешњен доказима Ромије је на обновљеном процесу признао да је Ландрија убио у дворишту, затим испалио један метак на лестнице, два пута испалио из Ландријева револвера и затим сам запалио сламу.

УЧЕНИЦИ - СРЕДЊОШКОЛЦИ! ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

Са приручником за матуру — репетиторијумом — у коме је прегледно и сажето изложено градиво из српскохрватског језика, географије, историје, биологије, хемије, физике, математике, социологије, политичке економије, политичког система и друштвеног уређења СФРЈ по наставним плановима од I до IV разреда.

Ово је ново, прерађено и допуњено издање на коме је радила група познатих педагога, тако да РЕПЕТИТОРИЈУМ представља јединствен приручник за успешно обнављање градива у току школске године, а посебно у време припремања завршног испита школе — матуре.

Репетиторијум можете добити поузећем, по цени од 60.— дин. ако пошаљете писмо или дописницу са наруџеницом на НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд, пошт. факс 23.

$$\log x = \cos 60^\circ \\ \Rightarrow x = \sqrt{10}$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАБЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из математике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, нивои, диференцијални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 60 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 190 динара!

